

Învierea Domnului - între fizic și metafizic

După ce am parcurs săptămâna Patimilor, însoțindu-L pe Hristos pe drumul Golgotei până la moartea și îngroparea Lui din Vinerea Patimilor, în noaptea Învierii întrezărim premisele unei alte lumi.

În vinerea Patimilor, Hristos Și-a dat duhul pe cruce, altarul de jertfă al dragostei dumnezeiești pentru lume, apoi, prin Iosif din Arimateea și Nicodim, sub privirile înspăimântate ale Mironosițelor și ale Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, trupul lui Iisus a fost pus în mormânt, iar soldații romani au pecetluit mormântul, punând pază la intrarea în el. Până aici pare totul firesc, de un realism ce nu este străin de fiat-ul nostru cotidian, însă, după trei zile, se petrece în această firească desfășurare a lucrurilor un eveniment metafizic, metaistoric, care rămâne cel mai răsunător de la crearea lumii încoace: Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le.

† IOACHIM BĂCĂUANUL,

Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului

De obicei, atunci când așezăm pe cineva în mormânt, împlinim acest ritual cu conștiința că suntem martori la încheierea unui drum, la închiderea unui ciclu de viață într-o formă telurică, și că cel repausat așteaptă învierea morților și viața veacului ce va să fie, fără a se mai întoarce printre noi ca prezentă reîncarnată, sau având aceeași identitate personală. Cu Hristos nu s-a întâmplat așa ceva, pentru că El este Stăpânul veacurilor.

Minunea Învierii - o neîncetată invitație la cunoașterea lui Dumnezeu

□ Mesajul de felicitare al PS Episcop Ioachim adresat cititorilor Revistei „Cronica Romanului“ la Praznicul Învierii Domnului, 24 aprilie 2011 □

De douăzeci de secole, an de an, lumina Învierii se aprinde de pe mormântul lui Hristos pentru fiecare și se răspândește în tot Universul, luminându-l și transfigurându-l. S-a aprins și anul acesta, iar cei ce așteaptă mântuirea cântă din adâncul inimii: „Hristos a înviat din morți cu moartea pre moarte călcând și celor din morminte viață dăruindu-le“. Prin această cântare îngerească înțelegem că Învierea Domnului este un fenomen care s-a petrecut o singură dată în istorie, dar se actualizează de fiecare dată când retrăim autentic acest moment, care recrează lumea. Mai înțelegem că Învierea Lui nu este o reîntoarcere la viața terestră, presupunând o a doua moarte obligatorie, asemenea celor care au fost înviați de Hristos. Învierea este intrarea în viața fără de sfârșit a timpului lui Hristos și, prin El, a umanității întregi. Hristos a înviat din morți pentru a conferi omului statutul de „ființă pentru înviere“, iar evenimentul acesta trebuie trăit în toată dimensiunea lui teologică, liturgică, mistagogică, tradițională, pentru că toți oamenii, din toate timpurile și locurile, pot fi beneficiarii lui.

Așadar, dragi cititori ai „Cronicii Romanului“ și preaiubiți fii duhovnicești ai Eparhiei Romanului și Bacăului, să retrăim cu toții sărbătoarea Învierii pentru că Paștile înseamnă trecerea la alt stadiu de viață pe calea morții inevitabile. Să retrăim sărbătoarea Învierii, căci prin Învierea lui Hristos moartea a devenit un paște, adică o trecere către slava vieții, în

sărbătoarea Învierii se confruntă iubirea și moartea, din care luptă iubirea iese triumfătoare.

Veniți să ne bucurăm că, prin Învierea lui Hristos, creștinii și Universul nu mai sunt afierosiți morții, ci Învierii!

Să retrăim evenimentul, căci la Înviere ne se va descoperi simțământul comuniunii, înțelegând că oamenii nu mor când sunt puși în morminte, ci atunci când cad în uitare.

Vă mai îndemn să retrăiți dimensiunea sacră a Învierii, pentru că Învierea Domnului este sfârșitul Golgotei fiecăruia, deoarece a început bucuria vieții, iar în noaptea Învierii vedem că dincolo de Cruce se ridică soarele Învierii.

Fie ca Dumnezeu să ne reverse în inimi puterea de a înțelege că minunea Învierii Domnului este o neîncetată invitație la cunoașterea lui Dumnezeu, Cel care revărsă peste lume parte din lumina și harul Lui! Fie ca pacea Învierii să aducă lumii liniște, bunăstare și bunăvoință, dinamism și împliniri, știind că marea dezamăgire a lui Hristos înviat astăzi este aceea că omul a încetat să se mai entuziasmeze de cele mai minunate daruri pe care El le oferă umanității, dintre care, supreme, sunt Învierea și viața veșnică!

Oh, Doamne, cât de departe Te căutăm, când Tu, de fapt, ești în inima noastră. Vino acum și înviază sufletele noastre, ca să Te slăvim în veci!

Hristos a înviat! La mulți ani!

Stăpânul vieții și al morții

Hristos nu a putut rămâne în mormânt, pentru că moartea nu a avut nicio putere asupra Lui,

El fiind Stăpânul vieții și al morții, Alfa și Omega. Moartea nu a putut să-L țină captiv în pântecul pământului, pentru că ea este o urmare a păcatului și are putere asupra celor care,

Pentru Hristos a fost un fenomen cu totul diferit.
Învierea Sa nu seamănă în niciun fel cu cea a lui
Lazăr, a fiicei lui Iair, sau a tânărului din Nain.

EDITORIAL

descendenți din Adam, sunt circumscrisi legilor firii. Hristos este Adam cel Nou, Care restaurează firea descendenților din vechiul Adam, suferind moartea nu pentru păcatele Sale, ci pentru ale umanității, deschizând perspectiva învierii, așa cum mărturisește Pavel Apostolul: „dacă în Adam toți mor, în Hristos toți vor învia”. Hristos își asumă firea noastră și Se face pentru noi blestem, coboară în cele mai de jos ale pământului pentru ca prin moartea Sa să biruiască puterea distructivă a morții. Prin învierea Lui, moartea este încreștinată.

Biblia nu vorbește despre moarte ca fiind ceva firesc, pentru că omul a fost creat pentru a se împărtăși din izvorul vieții, care este Dumnezeu. De aceea sfinții trăiesc experiența morții cu bucurie, știind că aceasta le va aduce nașterea în împărăția lui Dumnezeu, dovedind o fraternă intimitate cu moartea, care nu era pentru ei decât o ultimă trecere pascală.

Hristos își asumă parcurgerea drumului morții și apoi se întoarce din moarte pentru ca noi să avem în inimi nădejdea Învierii. Biruind moartea, El ne face să înțelegem că are puterea de a da și de a lua viața, că este Stăpânul vieții, Care „și din pietre poate să ridice pe fiii lui Avraam” (Matei 3,9). Cele trei învieri din morți, relatate de Evanghelii, ne fac să înțelegem faptul că cei înviați de Hristos au pregustat din puterea dumnezeiască dătătoare de viață, însă pentru că au fost readuși la aceeași formă de existență, în cele din urmă, au mai murit o dată biologic. Aceea a fost o reanimare, adică o reînceput să trăiască biologic în această lume, supunându-se încă o dată legilor firii. E adevărat, însă, că această experiență le-a adâncit înțelegerea legată de sensul lucrurilor. Învierile provo-

cate de Iisus au fost doar niste semne ale atotputerniciei Sale, nu trecerea într-o altă etapă sau dimensiune a vieții, care nu mai este coruptibilă, ci pur spirituală.

Pentru Hristos a fost un fenomen cu totul diferit. Învierea Sa nu seamănă în niciun fel cu cea a lui Lazăr, a fiicei lui Iair, sau a tânărului din Nain. El înviază prin propria putere dumnezeiască și Se arată apoi apostolilor pentru a-i încuraja și încredința de adevărul celor propovăduite, dar nu rămâne în forma aceasta printre ei, tocmai pentru a le arăta că destinația Învierii este accederea în comuniunea de iubire cu Dumnezeu în Împărăția Sa și nu revenirea superfluă la același mod de viață terestră. Învierea Sa e un fenomen cu totul aparte!

Legile Universului nu-L pot cuprinde pe Cel Care le-a creat

Citind capitolele din Evanghelie, în care se relatează manifestările sau arătările lui Iisus de după Înviere Sfinților Apostoli, Sfințelor Femei și altora, remarcăm faptul că Iisus Se comportă ca un om obișnuit, normal, Care mănâncă cu prietenii Săi la Marea Tiberiadei (Ioan 21,15); se lasă atins de către Toma, pentru a-l încredința de prezența Sa fizică; apoi vorbește celor care îl întâlnesc pe calea spre Emaus și reîntărește comuniunea apostolilor, îi investeste încă o dată la misiunea lor în lume. El este întrutotul Același, Cel care cu câteva zile înainte a fost pus în mormânt, purtând pe trupul Său stigmatele iubirii răstignite. Cu toate acestea, viața Sa are o nouă dimensiune. Deși El Și-a reluat unele gesturi pe care le-a avut mai înainte de Înviere, și-și redobândește aparent dispozițiile naturale ale

firii, în același timp, El acționează într-un cu totul alt fel. Timpul convențional, distanțele, obstacolele acestei lumi telurice nu mai sunt pentru El piedici sau frontiere de netrecut. Prin Hristos înviaț, spațiul și timpul nu se mai măsoară cu măsurătorile convenționale ale acestei lumi, fie ele ani-lumină; ușile nu se mai încuie pentru El, iar curgerea timpului devine un astăzi continuu. Deși Hristos înviaț Se manifestă ca un om normal, totuși atributele ființei Sale s-au schimbat radical. El este în același timp și Om și Duh. Știm că Dumnezeu este Duh: „Duh este Dumnezeu și cei ce L se închină trebuie să L se închine în duh și în adevăr” (Ioan 4, 24), iar Duhul nu are obstacole. Este greu de descris profilul lui Hristos Cel înviaț, pentru că El este întrutotul asemenea nouă, dar în același timp cu totul diferit. Diferit pentru că numai Hristos, ca Fiul al lui Dumnezeu, a atins acea stare de care vorbea în cursul vieții pămâtenă, starea de îndumnezeire, de despățimire naturală, care nu mai aparține acestei lumi. De aceea învierea nu este un fapt istoric, deși ca eveniment este consemnat în istorie, ci este un eveniment transistoric, adică un fenomen care depășește puterea de înțelegere a omului, pe care noi trebuie să-l acceptăm cu dimensiunea credinței, ca pe un mister pe care-l lășăm să vorbească despre el însuși în noi. A revenit cu aceleași gesturi pentru a ne încredința pe noi că El, Iisus istoric, a devenit Iisus metaistoric, Cel care a abolit civilizația morții și ne-a dat garanția, prin arătările Sale de după Înviere, că așa vor fi și trupurile noastre care se vor adăuga pământului, fiecare la timpul său, dar care vor învia ca și trupul lui Hristos, având și noi aceleași atribute metafizice ca cele ale Lui.

Omul nou

Cu învierea lui Hristos se naște o nouă lume spiritualizată, un nou Ierusalim ceresc, ceea ce Isaia prorocul anunța prin duhul oarecând: „Eu voi face ceruri noi și pământ nou.....” (Isaia 65, 17-18). Acestei noi creații, a cerului noi și a noului pământ, de care vorbește profetul, Iisus îi devine primul moștenitor, ca Dumnezeu adevărat și creator a toate. Iisus înviaț este Fiul Omului, Care împlinește întâi planul Lui din eternitate și anume deschiderea Împărăției cerurilor pentru toți cei ce vor trece ca și El prin moarte la viață. Acolo nu mai vedem pe Dumnezeu în ghicitură, ci față către față. Toate acestea ne așteaptă cu condiția ca noi să retrăim învierea Lui ca mister și ca arvună sau garanție a învierii noastre. Această nouă lume recreată, al cărei prim născut a fost Iisus, o putem experia încă de acum, căci ea nu-i niciun ipotețic, ci este o realitate care se reactualizează în noi de fiecare dată când retrăim Învierea Domnului ca mister în această lume. În noaptea Învierii cântăm, între altele, imnul: „Azi m-am îngropat

În lumina Învierii lui Hristos înțelegem ce înseamnă
a fi creștin intrat în familia lui Hristos prin Botez.

➤ *împreună cu Tine, Hristoase, mâine înviez împreună cu Tine, înviind Tu*“. Deci Hristos înviază de fiecare dată când ne recunoaștem ca și chipuri ale lui Dumnezeu, în perspectiva asemănării, sau când recunoaștem în aproapele nostru chipul lui Dumnezeu-Iubire, așa cum de fiecare dată când săvârșim păcatul, El Se lasă răstignit.

„Hristos a înviat, bucuria mea“, celebra expresie a Sfântului Serafim de Sarov, este atât de sugestivă, încât ne face parcă să trăim crâmpie din împărăția transcendentă din ceruri aici, pe pământ. Și așa este.

Un prunc abia botezat seamănă cu Hristos înviat

Nu vă invităm decât să trăiți în dimensiunea sacră, mistagogică, teologică, hristologică a tainei Sfântului Botez. Veți descoperi că un prunc botezat, în care Hristos spune că este concentrată întreaga împărăție a lui Dumnezeu, seamănă cu Hristos înviat. Seamănă cu un om, dar în același timp are trăsăturile unui înger sau ale unui om transfigurat. Așa trebuie să rămână toată viața, căci dacă rămâne așa evident că descoperim în această viață faptul că suntem în pridvorul Împărăției lui Dumnezeu. „*Împărăția lui Dumnezeu este în noi*“, zice Hristos, așa că toți creștinii, adică cei botezați, grefați pe vița

Hristos și pecetluiti cu Duhul Sfânt în Biserica lui Hristos, sunt ca toți oamenii care trăiesc în lume: vorbesc, lucrează, plâng cu cei care plâng, suferă cu cei care suferă, se bucură ca și ceilalți din lumea aceasta, participă la guvernarea lumii și a bunurilor ei. Inșă sunt diferiți de ceilalți pentru că nu sunt zăvorăți în închisoarea acestei lumi, nu sunt prizonierii teluricului și ai legilor exclusiv omenești, ci prin Hristos înviat ei sunt liberi. Creștinii înțeleg astfel lumea pentru că ei știu că aceasta este voită de Dumnezeu pentru a fi asumată cu toate exigentele sale; ei știu că trebuie să se plieze legilor ei; dar știu, de asemenea, și că această lume nu este definitivă sau singura, ea nu este altceva decât o formă tranzitorie, o realitate în progres continuu spre „*viața veacului ce va să vină*“. Pentru cei botezați în Hristos, pentru noi creștinii, acest progres continuu nu-i ceea ce spun oamenii în mod obișnuit: evoluție sau evoluționism. Este vorba de ceva mai mult decât logica psihicului sau a biologicului. Creștinii simt sau cunosc faptul că în lume este prezent Dumnezeu prin energiile Sale necreate. Prin Hristos înviat, noi știm că universul creat este destinat, prin raționalitatea lucrurilor, să ne fie pedagog spre Împărăția lui Dumnezeu, însă aceasta nu se poate realiza decât cu prețul unei mutații uriașe, pe care Sfântul Pavel o numește sau o aseamănă cu „*durerile nașterii*“. Această mutație (mutatio

mentis) se face într-un sens paradoxal: distrugere și recreație sau tanatologie și înviere.

În lumina Învierii lui Hristos înțelegem ce înseamnă a fi creștin intrat în familia lui Hristos prin Botez: cel născut prin apă și prin duh acceptă să trăiască în mod cotidian moartea și învierea lui Hristos, adică în mod simultan acceptă moartea și învierea permanentă în fiecare zi. Trăind în această lume și acceptând aceste mutații constante, noi descoperim sensul profund al acesteia și realizăm încă de aici accesarea spre împărăția lui Dumnezeu. Creștinii au menirea să descopere oamenilor această împărăție, iar acest fapt nu-l împlinesc ca o evoluție a lumii, ci pentru a transforma moartea biologică într-un paști neîncetat. Totul merge spre transfigurare. Prin Învierea lui Hristos lumea nu mai este amenințată cu distrugere, ci este invitată la transfigurare, printr-o permanentă actualizare a Parusiei, a Eshatonului. În felul acesta, noi nu mai suntem urmașii, descendenții lui Adam cel vechi, ca fii ai neascultării, ci prin actualizarea și împrărierea darurilor crucii devenim urmașii lui Adam cel nou, deschiși perspectivei revelate de înviere, care convertește lumea experiențelor senzoriale în cea a experiențelor de natură spirituală, duhovnicească. Hristos interior ne restaureaază făcându-ne temple ale Duhului, în care învierea devine principalul act dinamic ce susține întreaga edificiu trupului eclesial.

Este important ca Statul Român să recunoască și să sprijine în mod practic vocația socială a Bisericii.

Reglementarea colaborării cu statul în domeniul asistenței sociale

În perioada regimului comunist Statul a văzut în biserică un competitor și a încercat să-i suprimă sau să-i descurajeze misiunea socială. Chiar dacă după Revoluția din 1989 statul a lăsat libertate Bisericii să se manifeste în domeniul asistenței sociale, persistă în continuare un anumit comportament voluntarist din partea statului, caracterizat prin tendințe modeste de cooperare cu instituțiile non-publice, inclusiv din zona cultelor religioase, care oferă asistență socială.

Prin proiectul de lege privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale se urmărește în primul rând să se definească un parteneriat strategic în domeniul asistenței sociale între Stat și Biserică, cu scopul de a mobiliza energiile și resursele cultelor religioase din România pentru realizarea de programe sociale, dar și pentru a se da o mai pronunțată dimensiune spirituală asistenței sociale.

Este important ca Statul Român să recunoască și să sprijine în mod practic vocația socială a Bisericii, înclinația acesteia spre ajutorarea celor aflați în nevoie, în condițiile

în care acest lucru servește aceluiași scop comun: al asigurării unei asistențe sociale mai ample și de calitate mai bună.

Principiul subsidiarității între unitățile de cult și instituțiile statului

Parteneriatul social dintre Stat și Biserică urmează să funcționeze în principal în sprijinul a două categorii sociale extrem de vulnerabile: copiii și bătrânii, recunoscând subgrupele de risc și acordându-le prioritate în consecință. Se are în vedere acordarea de

asistență socială în instituțiile de stat, în așezăminte sociale ale Bisericii sau la domiciliu.

Trebuie subliniată decizia de a lucra organizat, prin finanțare de proiecte, în concordanță cu nevoile comunității locale și pe baza aplicării principiului subsidiarității între unitățile de cult și instituțiile statului.

Propunând un sprijin de 80% din valoare proiectelor propuse spre finanțare, prezentul proiect de lege urmărește în paralel mobilizarea de resurse ale unităților de cult pentru proiecte sociale derulate prin biserici, restul de 20%. Se are în vedere atât resursele proprii ale bisericilor, cât și alte resurse private pe care bisericile le pot atrage tocmai în scopul realizării de asemenea proiecte sociale. Statul susține și construirea de noi așezăminte sociale pe lângă biserici, iar pentru derularea activităților sociale vor exista protocoale încheiate între biserică și ministerele implicate în activitățile sociale.

Prin acest document se reglementează finanțarea din fondurile publice a programelor inițiate de culte pentru dezvoltarea și derularea de servicii sociale și acțiuni caritabile, ➔

Pot fi finanțate, potrivit prevederilor prezentului proiect de lege, programe de servicii sociale, programe caritabile și programe de sprijin al mișcării de voluntariat în domeniul asistenței sociale.

➔ precum și pentru formarea și instruirea corpului de voluntari care activează în domeniul asistenței sociale.

Obiectivele acestor programe sunt: a) înființarea, organizarea și acordarea de servicii sociale destinate unor categorii de persoane vulnerabile, în risc de excludere socială; b) organizarea și derularea de acțiuni caritabile în sprijinul persoanelor, familiilor, grupurilor și comunităților aflate în situații de sărăcie severă și risc de marginalizare socială; c) asistență și suport acordate victimelor calamităților naturale; d) crearea unor grupuri de voluntari instruiți pentru a participa la identificarea în comunitate a persoanelor în nevoie, la acordarea unor servicii de informare și consiliere, de îngrijire și asistență, de intervenție în situații de urgență, de prevenire a sărăciei severe și de combatere a marginalizării sociale, de mediere.

Pot fi finanțate, potrivit prevederilor prezentului proiect de lege, programe de servicii sociale, programe caritabile și programe de sprijin al mișcării de voluntariat în domeniul asistenței sociale, care au ca beneficiari finali următoarele categorii de persoane: copii aflați în dificultate; persoane adulte cu dizabilități; persoane vârstnice lipsite de venituri sau cu venituri mici, fără susținători legali, aflate în situație de dependență datorită pierderii sau limitării autonomiei fizice, psihice sau mintale; persoane și familii sărace care au avut de suferit de pe urma calamităților naturale și nu au beneficiat de măsuri de suport și ajutoare acordate de stat; persoane, familii, comunități aflate în severă sărăcie și risc de marginalizare socială.

Amendamentele Patriarhiei Române la proiectul de lege privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale

Referitor la proiectul de Lege privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale Patriarhia Română a făcut public unele observații pertinente.

În primul rând, această lege nu a fost elaborată la solicitarea Patriarhiei Române, ci este inițiativa legislativă a unui grup de parlamentari. Deși prin avizul Biroului permanent al Senatului se subliniază că, pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, este necesară formularea următorului titlu: „Lege pentru stabilirea parteneriatului dintre stat și biserică”, Biserica nu a fost consultată în vederea elaborării acestui proiect.

În comunicatul emis de Biroul de Presă al Patriarhiei Române sunt remarcate și aspectele pozitive ale acestui proiect legislativ.

Între acestea este remarcat faptul că Legea recunoaște cultelor calitatea de parteneri sociali și cea de furnizori de servicii sociale, încurajând astfel coresponsabilitatea și cooperarea Stat – Biserică în domeniul asistenței sociale. De asemenea, legea trimisă la promulgare face o distincție clară între activitățile sociale ale Cultelor fundamentate pe o convingere și experiență spirituală puternică devenită tradiție și activitățile sociale ale ONG-urilor, care nu au aceeași durabilitate în timp, aderentă mare la mase și nici motivație spirituală ca un cult religios.

Aspecte discutabile

Prin comunicatul Patriarhiei Române se atrage atenția și asupra unor aspecte discutabile în privința unor aspecte discutabile ale acestui proiect legislativ. Între acestea se precizează că asimilarea tuturor cultelor sub denumirea de Biserică este forțată și incorectă, mai ales pentru cultul mozaic și cultul musulman.

Legea limitează drastic domeniile în care statul sprijină activitățile sociale ale cultelor, fiind vizate doar activitățile cu tinerii, bătrânii și victimele calamităților naturale. Or, Biserica desfășoară activități de asistență socială în favoarea persoanelor cu dizabilități, șomeri, migranți, dependenți etc.

De asemenea, Legea pune în concurență directă Biserica Ortodoxă Română cu minoritățile religioase care sunt masiv sprijinite financiar din străinătate, fără referire expresă în text la criteriul proporționalității, enunțat clar în *Legea cultelor*; criteriu care corespunde contribuției la bugetul de Stat a credincioșilor diferitelor culte. În actuala formulare a legii, există riscul pentru credincioșii ortodocși de a fi supuși prozelitismului altor Culte doar pen-

tru că acestea obțin importante fonduri din străinătate și au structuri de asistență socială mai performante, organizate cu sprijin extern.

Încă un aspect discutabil îl constituie faptul că Legea vorbește despre *libera concurență* („libera concurență, respectiv asigurarea condițiilor pentru ca toate cultele să aibă dreptul de a participa la accesarea fondurilor acordate conform legii” – proiect de lege), adică despre o mentalitate de piață transpusă în relațiile dintre culte, atitudine care descurajează cooperarea între diferitele Culte în vederea realizării de proiecte comune și încurajează confruntarea dintre acestea.

În actuala formulare a legii nu este prevăzută clar asigurarea continuității sprijinului în cazul unor activități sociale de durată ale Cultelor, nici dreptul cultelor de a participa la evaluarea proiectelor, ci se folosește sintagma „după caz” (art. 9 alin. 2).

Nu se pierde din vedere nici că sprijinul de 80% de la buget este mai incert decât sprijinul de 98% din *Fondul Social European* (fonduri europene), contribuția proprie a Cultelor fiind doar 2%.

Legea acordă prerogative prea largi autorităților locale (care elaborează raport de oportunitate asupra proiectelor) și celor centrale (cu drept de apel la proiecte), fără a se preciza care este inițiativa Cultelor. Acestea sunt reduse la rolul de simpli executanți ai demersurilor și intereselor autorităților de stat, iar nu de parteneri, așa cum se enunță în titlul Legii.

Patriarhia Română consideră că se impune ca toate aceste aspecte negative să fie avute în vedere cu ocazia reexaminării Legii privind parteneriatul dintre stat și culte în domeniul serviciilor sociale în Parlamentul României. (Consilier juridic Aurelian ALEXA)

„Îndumnezeirea omului înseamnă unirea în dragoste cu Dumnezeu. Aceasta înseamnă că El se recunoaște în sufletul nostru și-n faptele pe care le-am făcut spre slava Sa.“ (PS Episcop Ioachim)

Întâlnire de suflet cu Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul, la Moinești

Serile duhovnicești „Trepte spre Înviere“ organizate de Protoieria Moinești, Primăria municipiului și Liceul Teoretic „Spiru Haret“ s-au încheiat cu o întâlnire de suflet cu Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. Conferința susținută de PS Episcop Ioachim Băcăuanul a avut loc pe data de 3 aprilie a.c. și s-a desfășurat în prezența primarului Viorel Ilie, a preoților din Protopopiatul Moinești, a autorităților locale și a numeroși credincioși.

Cea de a treia întâlnire din cadrul Serilor duhovnicești „Trepte spre Înviere“ s-a desfășurat la Moinești în duminica în care Biserica Ortodoxă a sărbătorit pe Sfântul Ioan Scărarul, cel care a arătat lumii că omul poate urca din treaptă în treaptă, pe scara virtuților, spre Hristos cel înviat din morți. Tainele și frumusețea acestui urcus duhovnicesc al omului către asemănarea cu Dumnezeu au constituit firul roșu al cuvântului de învățătură cu tema „Viața duhovnicească, între chip și asemănare“, pe care Preasfințitul Părinte

La conferința de la Moinești, PS Părinte Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul a vorbit celor prezenți despre „Viața duhovnicească - între chip și asemănare“

Ioachim Băcăuanul l-a pus la inimile celor aproape 500 de credincioși prezenți în Sala Mare a Primăriei municipiului Moinești.

„Îndumnezeirea omului înseamnă unirea în dragoste cu Dumnezeu“

La sosire, PS Părinte Ioachim a fost primit cu bucurie de către credincioșii moineșteni. Câțiva elevi l-au întâmpinat cu tradiționalul colac cu sare, după care Preasfinția Sa a fost condus în sala de conferințe. Întâlnirea a fost deschisă de părintele Costel Mares, protoiereul Protopopiatului Moinești, care a mulțumit Preasfințitului Părinte Ioachim

Băcăuanul pentru bucuria pe care a făcut-o credincioșilor moineșteni prin venirea în mijlocul lor cu un cuvânt de întărire duhovnicească.

PS Episcop Ioachim a explicat înțelesurile și etapele vieții duhovnicești, pornind de la pericopa evanghelică ce se citește în Duminica Izgonirii lui Adam din Rai, alcătuită din versetele 14-21, din capitolul IV al Evangheliei după Matei. „În aceste versete se cuprind cele trei trepte pe care trebuie să le parcurgă omul care voințe să se desăvârșească: purificarea, iluminarea și îndumnezeirea. Mântuitorul precizează că, pentru a începe starea de reabilitare ființială, mai întâi trebuie să-ți structurezi identitatea între creaturile iraționale. Omul, potrivit referatului creației, „este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu“ (Facere 1, 27). Prin chip înțelegem componenta spirituală a ființei umane, înzestrată de Dumnezeu cu atribute: minte, voință, sentiment și libertate, componentă ce trebuie să reactualizeze aceste calități printr-o conlucrare teandrică orientată calitativ de la asemănarea în potență la cea asumată cu prototipul Hristos. Omul este creat să devină „dumnezeu după har“. Păcatul l-a așezat afară de această perspectivă. De aceea, atunci când a venit Hristos, ca Logos intrupat în istorie, a voit să restaureze chipul Său din omul căzut și să-l îndumnezeiască“, a spus Preasfințitul Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, după cum ne informează site-ul Protoieriei Moinești.

Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul a mai arătat că „îndumnezeirea omului înseamnă unirea în dragoste cu Dumnezeu. Aceasta înseamnă că El se recunoaște în sufletul nostru și-n faptele pe care le-am făcut spre slava Sa: ➤

La sosirea în Moinești, PS Părinte Episcop Ioachim a fost întâmpinat în mod tradițional cu pâine și sare

Conferința susținută de Preasfințitul Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul s-a înscris în seria conferințelor organizate de tinerii ascoreni în cursul Postului Mare.

Conferință duhovnicească la Universitatea „George Bacovia”

Faptul că Universitatea „George Bacovia” manifestă deschidere față de evenimentele cultural-spirituale era un lucru știut. Ce-i drept nu de toată lumea, pentru că această instituție și-a creat un nume grație unor facultăți ca cele de marketing, management ori contabilitate, și nicidecum teologie, filologie ori alte asemenea. Cu toate acestea, interesul și dorința forului conducător de a-și lărgi orizontul cunoașterii și comunicării, orientându-se către universuri oarecum diferite, au făcut ca, de-a lungul anilor, nu de puține ori, în incinta acestui spațiu academic, să se organizeze expoziții de icoane, întâlniri cu personalități ale vieții religioase românești, și nu numai.

Când vine vorba ca din Biserică să te adresezi profesorilor și studenților de la discipline „reale”, cu subiecte precum „Patimile, moartea și învierea Domnului”, atunci lucrurile pot fi mai dificile. Astfel, poate apărea problematică ideea de a susține un discurs teologic într-o aulă universitară, unde se găsesc atât profesori și studenți, cât și oameni fără o pregătire deosebită, astfel încât cuvântul să poată ajunge la sufletele tuturor. Unei astfel de provocări i-a răspuns exemplar PS Episcop

Ioachim Băcăuanul, în seara zilei de 5 aprilie a.c., când, în aula „Moldova” a Universității „George Bacovia”, a susținut o conferință, la invitația Asociației Studenților Creștini Ortodocși din România (ASCOR), filiala Bacău. Conferința susținută de Preasfințitul Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul s-a înscris în seria conferințelor organizate de tinerii ascoreni în cursul Postului Mare.

Ne putem mântui doar trăind în și prin Hristos

După o elegantă introducere făcută de Prof. Univ. Dr. Toader Gherasim, președintele instituției, PS Episcop-vicar Ioachim a ținut să avertizeze sala arhiplină că „în această aulă, în care se vorbește de obicei în limbaj academic, voi încerca să mă exprim cu ajutorul unor cuvinte duhovnicești, pentru că astfel de cuvinte ne-a lăsat Mântuitorul Hristos”. Cu toate acestea, Preasfinția Sa a uzat, în mod subtil și inteligent, noțiuni teologice profunde, pe care, cu multă răbdare, le-a definit pe înțelesul tuturor. Pe lângă elementele de limbaj dogmatic, ierarhul de la Roman a folosit și numeroase expresii și pilde din „Pateric”, ori pătăniile demne de pateric din anii petrecuți la mănăstirile Sihăstria sau Bistrița. Astfel, după mai bine de două ceasuri petrecute la Universitatea „George Bacovia”, toți cei prezenți au simțit în suflet bucuria unei seri duhovnicești petrecute împreună cu ierarhul locului. Precizând celor prezenți în sală că „mă tem de un creștinism obosit, la doar două mii de ani de exis-

tență”, PS Ioachim i-a încurajat pe toți, explicându-le că ne putem mântui doar trăind în și prin Hristos, regăsit în fiecare semen de-al nostru aflat în suferință. Seara duhovnicească de la „George Bacovia” s-a încheiat cu răspunsul oferit câtorva dintre zecile de întrebări primite din sală.

„Am putea organiza o întâlnire de la ora 4.00 dimineata, și vom sta cât va fi nevoie”, a glumit profesorul Gherasim, văzând numărul mare de întrebări adresate PS Părinte Episcop Ioachim. Cum pe parcursul dialogului s-a făcut deja târziu, invitatul a luat cu sine toate bilețele de la credincioși, asigurându-i pe băcăuani că le va citi, pentru a le cunoaște frământările spirituale și a le oferi răspunsul cu ocazia altor întâlniri. (C.G.)

➤ „Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei, prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Matei 25, 40), adică, altfel spus, „Întrucât ați recunoscut chipul Meu în aproapele cu care ați împărțit aceeași pâine, a durerii sau a bucuriei, acum fapta voastră a devenit aici fapta Mea”.

„Rămâi întru dragostea Mea!”

A rămâne în dragostea lui Dumnezeu, în Împărăția Lui, nu înseamnă a sta fără lucrare, ci a urca epectatic, prin cunoaștere, către profunzimile lui Dumnezeu. Chipul din om își caută prototipul într-o ascensiune iubitoare, într-un dor nesfârșit după Dumnezeu, Care Se revelează neconținut pe măsura puterii noastre de înțelegere, dar rămâne în același timp dincolo de capacitatea noastră de cuprindere. Iar această căutare este veșnică și din ce în ce mai

încurajatoare, pentru că la fiecare treaptă a urcușului epectatic descoperi sau, mai bine zis, Dumnezeu îți decelează alte sensuri ale cunoașterii Lui, alte orizonturi spirituale, prin care se vede frumusețea Lui și incomensurabila Lui iubire și stăpânire. Ce mulțumire și ce bucurie poate avea un suflet mântuit, de asemenea, nu se poate cuantifica în cuvintele și expresiile noastre convenționale și limitate. Mîntea, ca facultate a sufletului, se oprește pentru că nu mai are evidente din lumea pentru care ea a fost creată și este purtată de rațiunea divină care o asimilează, dar nu o desființează ca entitate. Rămâne mîntea aceea iluminată de lumina lui Hristos încă din prividul Împărăției lui Dumnezeu de pe pământ. Toate acestea rămân în dragostea lui Dumnezeu purtate de energia necreată a lui, până când se va reuni cu trupul dat pământului pentru ca și acesta să capete atributele împărăției transcendente, asemenea

trupului lui Hristos de după Înviere, Care purta stigmatele acestei lumi, dar nu mai aparținea ei”.

În încheiere, cântări duhovnicești

Cea de-a doua parte a întâlnirii, moderată de Constantin Popa, profesor de religie și organizator din partea Liceului Teoretic „Spiru Haret”, a fost rezervată întrebărilor pe care credincioșii le-au putut adresa Preasfințitului Ioachim. Această a doua sesiune a fost precedată de un concert oferit de Corul „Theotokos” al Protopopiatului Moinesti și de corul Liceului „Spiru Haret”, care a primit, cu acest prilej, din partea Preasfințitului Ioachim, numele „Resurectio”. Sub bagheta dirijorală a părintelui Ștefan Pârjol și a prof. Gabriela Biea, cele două coruri au oferit credincioșilor un buchet de cântări specifice Postului Mare și perioadei pascale.

La Catedrala arhiepiscopală din Roman, meditația din duminica Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca a fost una prezentată în armonie, în cântare.

ȘTIRI

Întrunirea preoților de caritate din Arhiepiscopia Romanului și Bacăului

La Centrul Eparhial din Roman a avut loc întâlnirea preoților de pe lângă spitale, unități militare, penitenciare și școli, cu Preasfințitul Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. În cadrul întâlnirii au fost dezbătute probleme specifice misiunii și pastoratului preoților de caritate, ce țin de organizarea aspectelor liturgice, filantropice, culturale și catehetice. De asemenea, s-au aprofundat și chestiuni juridice și canonice, referitoare la cadrul de funcționare al asistenței religioase în aceste instituții.

Cu această ocazie s-au prezentat și modalitățile practice de optimizare a colaborării cu parohiile și cu protoieriele de jurisdicție, ori cu Centrul eparhial. Preasfințitul Episcop Ioachim a subliniat, în cuvântul adresat celor prezenți, rolul deosebit de important pe care îl au clericii ce oferă asistență religioasă în unele instituții ale statului, nevoia unei tot mai bune coordonări a misiunii lor cu cea a altor organisme ale Centrului eparhial, permanenta perfecționare în domeniu, dar și optimizarea, specializarea și aprofundarea activității lor duhovnicești. (pr. Ctin. GHERASIM)

Seară duhovnicească la Catedrala Arhiepiscopală din Roman

Prin grija și binecuvântarea Preasfințitului Părinte Episcop Ioachim Băcăuanul, s-a creat la Catedrala arhiepiscopală „Sf. Parascheva” din Roman, pe lângă ritmul zilnic al rugăciunii, și un altul, al meditației. Supuse acestui exercițiu duhovnicesc, au fost, pe parcursul Postului Mare, pericope evanghelice, evenimente liturgice sau teme catehetice.

Meditația din duminica Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca a fost una prezentată în armonie, în cântare, în împletirea dintre textul liturgic inspirat, al părinților Bisericii, cu melosul muzicii psaltice și liniare, cărora le-au dat glas mai multe grupuri corale. Seara de cântări a fost deschisă de Corul „Laudamus”, al elevilor Seminarului Teologic „Sf. Gheorghe” din Roman, sub coordonarea și bagheta dirijorală a d-lui prof. Gheorghe Gozar, care a interpretat „Pe vasele luminii” - Luminândă de la Sfinții Trei Ierarhi de Nicu Moldoveanu, „Doamne auzi glasul meu” de Nicolae Lungu, „Și

era la ora a 6-a” de G. Mandicescu și „Tebe Poem” (Tiebie Paiom) - Dimitro Bortniansky („Pre Tine Te laudam”). A urmat Corala „Ymnos” a preoților din Protopopiatul Roman, sub coordonarea și bagheta dirijorală a d-lui Prof. Ovidiu Trifan, care a cântat „Doamne, Doamne” - stihira a II-a de la Vecernia Învierii, cu „Iubi-Te-voi Doamne” de Evghenie Humulescu interpretată de părintele arhidiacon Ciprian Ignat, „Ave Maria” de Frantz Schubert, piesă interpretată de părintele arhidiacon Iulian Mușat și „Eu sunt Învieră” de I. Brătianu. Bucuria cântărilor a continuat cu un grup coral, bine cunoscut de altfel credincioșilor prezenți în Catedrala arhiepiscopală, pentru prezenta constantă la manifestările organizate aici, dar și prin participarea la Sfânta Liturghie, grupul „Filomelos”, din Onești. Sub coordonarea d-nei prof. Paula Cautiș, grupul tinerilor oneșteni a interpretat cântările „Aliluia” și „Iată Mirele”, prochine-

nul „Să nu întorci fața Ta”, în interpretarea doamnei profesor Paula Cautiș, cât și cântarea ce concentrează duhul acestei profunde slujbe, „Să se îndrepteze”. Latura psaltică a meditației cântate a fost continuată de două grupuri de tineri absolvenți ai Seminarului teologic „Sf. Gheorghe”, coordonați de arhid. Ionuț Amărăniș: „Melozi Romanului” și „Trisaghion”, care au interpretat cântările „Ușile pocăinței” de Dimitrie Suceveanu, Cu noi este Dumnezeu și chinonicul duminical „Gustați și vedeți”, „Apărătoare Doamnă” de Petru Berechet și cântarea „Doamne femeia...” ambele pe glasul al VIII-lea. Seara s-a încheiat cu un cuvânt catehetic și unul de mulțumire, ale Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, care a inițiat și binecuvântat organizarea acestui concert pascal.

Seria concertelor organizate în Postul mare la Catedrala arhiepiscopală din Roman s-a încheiat cu un concert de muzică bizantină susținut de corul Byzantion, în seara zilei de Florii, 17 aprilie. Cu acesta s-a făcut introducerea Săptămânii Patimilor, grupul coral bizantin interpretând cântările specific săptămânii care începe cu Duminica Floriilor. (pr. Ctin GHERASIM)

Coralele reunite ale participanților la seara duhovnicească organizată pe 10 aprilie la Catedrala arhiepiscopală din Roman au interpretat împreună, în încheiere, imnul liturgic „Hristos a înviat”

Micii reporteri ortodocși de la Onești

Elevii Școlii „Ghiță Mocanu” din Onești, în cadrul Zilelor Școlii, au realizat vineri, 1 aprilie, activitatea „Ortodoxia astăzi”. Coordonati de prof. de religie Otilia Bărgăoanu, 12 elevi din clasele a IV-a, au mers pe străzile Oneștiului și au adresat oamenilor mai multe întrebări, având ca teme principale „Ce înseamnă să fii ortodox?” și „Ce este Ortodoxia?”. Acțiunea a avut loc cu binecuvântarea Preașfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului și s-a desfășurat în parteneriat cu Protopopiatul Onești, reprezentat de dna asistent social Raluca Alupei. «Creștinii au răs-

puns cu drag și au rămas impresionati de prezența copiilor. Elevii, mai mult ca oricând, au înțeles prin această activitate că majoritatea celor intervievați se pregătește pentru Învierea Domnului cu post și rugăciune. Ei au descoperit cu bucurie că cei care le-au răspuns chestionarului au icoane în casă, se roagă lui Dumnezeu și fac Sfânta Cruce”, a declarat prof. Otilia Bărgăoanu.

În finalul acțiunii, elevii și-au interviuat învățătorii și profesorii școlii lor, aflând lucruri inedite despre viața cadrelor didactice, în calitatea acestora de creștini.

Doisprezece copii au străbătut Oneștiul, sub coordonarea dnei prof. Otilia Bărgăoanu, încercând să afle ce înseamnă Ortodoxia astăzi pentru concetățenii lor

„Sărbătorile primăverii”, la Complexul muzeal „Iulian Antonescu”

În cadrul proiectului, „Sărbătorile primăverii” ediția a IV-a, organizat de Școala cu clasele I-VIII Blăgești (coordonator prof. Petrina Tuglea), în colaborare cu elevii de la Colegiul Tehnic „Anghel Saligny” Bacău (coordonator inv. Adriana Alban), s-a desfășurat la Complexul Muzeal „Iulian Antonescu” din Bacău, marți, 12 aprilie 2011, expoziția de picturi, colaje, felicitări și icoane dedicate Învierii Domnului. Proiectul a avut ca parteneri: Inspectoratul Școlar al județului Bacău, Palatul Copiilor Bacău, Casa Corpului Didactic „Grigore Tăbăcaru” Bacău, Complexul Muzeal „Iulian Antonescu” Bacău, Primăria Blăgești și Protoieria Buhuși.

Copii îndrumați de cadrele didactice, din 33 de județe ale țării, s-au întrecut în realizarea de picturi, colaje, felicitari, din materiale diversificate. Lucrările au fost deosebite și originale, toate fiind lucrate cu maestrie și migală. Aceste mici simboluri dedicate sărbătorilor pascale, făcute cu multă pasiune, au reușit să transmită bucuria resimțită la sărbătoarea Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, dar și cea adusă de venirea primăverii. „Odată cu primele raze ale soarelui de primăvară, natura reînvie și coboară lumina în sufletul nostru, vestind miracolul Învierii Domnului. De Paște, bucuria cea mai mare este a copiilor, pentru că, Învierea Domnului nostru Iisus Hristos anunță sosirea zilelor calde, trezirea naturii, reluarea unui nou ciclu de viață. Bucuria aceasta am regăsit-o în lucrările pline de culoare, creativitate și fantezie. De aceea dorim să ne bucurăm de candoarea sufletului de copil, oglindit în desene, picturi sau colaje!” a declarat dna prof. Petrina Tuglea.

Binecuvântare arhierescă pentru preșcolari, la Roman

Câteva zeci de preșcolari de la Grădinița cu program prelungit Nr. 5 din Roman au fost împărtașiți cu Sfintele Taine în dimineața zilei de 12 aprilie în Catedrala arhiepiscopală „Sf. Cuvioasă Parascheva” din Roman.

La inițiativa dnei director Valentina Humă, copiii de la cele două grupe mari au venit, înainte de a lua micul dejun, la Catedrala arhiepiscopală pentru a se împărtași cu Sfintele Taine, pregătindu-se astfel pentru Învierea Domnului. Inițiativa se înscrie într-o amplă serie de activități menite să ajute la însușirea valorilor morale creștine, constientizarea rolului pe care Biserica îl are în societate, cât și o mai bună cunoaștere a orașului în care locuiesc micii creștini.

După împărtașirea cu Trupul și Sângele Mântuitorului, copiii au avut bucuria de a se întâlni, în Paraclisul arhiepiscopal „Sf. Antipa de la Calapodești”, cu Preașfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul. Binecuvântându-i, PS Părinte Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul le-a vorbit celor mici despre semnificația Sfintei Împărtașanii, dar și despre importanța vizitei lor la Catedrala arhiepiscop-

copală, ansamblu definitoriu pentru urbea românească. Scurtul cuvânt catehetic rostit de PS Episcop Ioachim s-a transformat într-un impresionant dialog între ierarhul locului și preșcolari, aceștia din urmă răspunzând cu bucurie fiecărei întrebări care le era adresată. „Formatoarelor de îngeri”, cum le-a numit Preașfinția Sa pe doamnele educatoare, ierarhul românesc le-a dat binecuvântarea de a duce la capăt lucrul cu îngerașii pe care-i ocrotesc, având mereu grijă ca la finalul acestei etape educaționale micuții creștini să își păstreze dimensiunea angelică a ființei.

La finalul întâlnirii, copii au primit, cu bucurie și surprindere, din partea PS Episcop Ioachim, cadouri constând în dulciuri, icoane și cruciule.

Această întâlnire duhovnicească a micuților cu lumea Bisericii face parte dintr-un amplu parteneriat educațional, cultural și spiritual, încheiat între Fundația „Episcop Melchisedec” și Grădinița Nr. 5 din Roman, în baza căruia se acordă asistență religioasă preșcolariilor implicați în activitățile descrise prin proiect.

Parohia „Izvorul Tămăduirii“ din satul Fundu Tutovei, comuna Plopana, județul Bacău, din dorința de a-i implica în viața Bisericii și pe tinerii din parohiei, a înființat Centrul Cultural Catehetic „Sf. Daniil Sihastrel“.

VIAȚA PAROHILOR

Centru cultural catehetic pentru tineri, în comuna Plopana

Parohia „Izvorul Tămăduirii“ din satul Fundu Tutovei, comuna Plopana, județul Bacău, la recomandarea PS Ioachim Bacăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, din dorința de a-i implica în viața Bisericii și pe tinerii din parohiei, a înființat Centrul Cultural Catehetic „Sf. Daniil Sihastrel“. Activitatea acestuia este coordonată de pr. paroh Daniel Marari, alături de Comitetul Parohial. Acest centru are în vedere, printre altele, catehizarea tinerilor, sprijinirea orfanilor și a tinerilor proveniți din familiile dezorganizate, prevenirea abandonului școlar, dar și inițierea în utilizarea calculatorului, noțiuni elementare de medicină și igienă, o educație în vederea prevenirii dependenței de alcool, tutun sau droguri. Mai pe scurt, prin activitatea acestui centru se dorește realizarea unei educații informale în spiritul moralei creștine ortodoxe și oferirea unui spațiu adecvat în care tinerilor să li se ofere posibilitatea de exprimare și să li se asigure consiliere pastorală, acolo unde este cazul.

Un loc important în acest plan îl ocupă Școala de Duminică, la care toți tinerii parohiei se întâlnesc. La finele fiecărei Sfinte Liturghii, îndrumați de părintele paroh și soția acestuia, dar și de membri ai Comitetului parohial, dintre cei mai tineri enoriași învață cântările Sfintei Liturghii, pricesne și poezii religioase. Lunar sunt proiectate filme cu tematică religioasă, implicându-se astfel în activitate și adolescenții cu abilități tehnice. De asemenea,

se are în vedere organizarea unor activități, recreative și creative, specifice diferitelor grupuri de vârstă, pentru a oferi astfel tinerilor ocazia de a-și petrece timpul liber într-un mod frumos și constructiv, în concordanță cu valorile moral-creștine.

În săptămâna a V-a a Postului Mare de anul acesta, miercuri, s-a citit Denia Canonului cel Mare al Sfântului Andrei Cretanul. După încheierea slujbei, doritorii au fost invitați să participe la vizionarea filmului Patimile lui Iisus. La final, tinerii au fost implicați în dezba-

teri pe baza filmului, iar în încheiere au primit în dar metaniere, cruciulițe și cărți de rugăciuni.

În aceeași săptămână, vineri seara, credincioșii și copiii parohiei au participat la Denia Imnului Acatist, în cadrul căreia s-a citit Acatistul Bunei-Vestiri. După slujbă toți copiii din sat au rămas pentru a se spovedi și apoi au participat la repetiția pentru însușirea cântărilor Sfintei Liturghii. Duminică toți copiii și tinerii s-au împărțit, în cadrul Sfintei Liturghii din Duminica Sfintei Maria Egipteanca. (pr. paroh Daniel MARARI)

Dezbateri pe tema familiei creștine, la Dănceni

În Parohia Dănceni, com. Podu Turcului, Protoieria Sascut, a avut loc duminică, 3 aprilie 2011, ora 16.00, întrunirea preoților din cadrul Cercului Pastoral nr. 6, compus din parohiile din comunele Glăvănești și Podu Turcului, având ca temă „Familia creștină“. Referatul a fost susținut de pr. Alexandrescu Adrian, de la Parohia Lehanca, com. Podu Turcului, care a vorbit despre valoarea și importanța familiei creștine, care se regăsește în și prin Biserică. În momentele actuale, Biserica este cea care vine în ajutorul consolidării familiei, pentru a elimina căsătoriile de probă, avortul, abandonarea copiilor și toate păcatele care amenință liniștea, armonia și identitatea familiei creștine.

După citirea referatului, s-a oficiat Slujba Aghiesmei mici și a Sf. Maslu,

după care pr. Chilianu Vasile, în calitate de șef de Cerc Pastoral, a vorbit despre importanța Bisericii în viața unei comunități, justificând cu această ocazie efortul necesar pentru sprijinirea lucrărilor de construcție la Biserica „Sf. Nicolae“ din Dănceni.

În încheiere, pr. paroh Toma Constantin, a mulțumit preoților participanți și credincioșilor care au venit în număr mare de prin localitățile din jur. „Este important că ne-am adunat și regăsit în rugăciune, în numele Domnului Iisus Hristos, pe care L-am simțit prezent în mijlocul nostru. El este Cel Care ne întărește și ne sprijină în urcușul nostru duhovnicesc pe scara postului, pentru a ajunge la Lumina Învierii.“, informează site-ul Protoieriei Sascut.

Punerea pietrei de temelie pentru o nouă biserică din municipiul Bacău

În Duminica Floriilor, Preasfințitul Părinte Ioachim Bacăuanul a oficiat slujba punerii pietrei de temelie a bisericii situată lângă Inspectoratul pentru Situații de Urgență Bacău.

„Acesta era singurul cartier băcăuan fără nicio biserică. În această zi de sărbătoare pentru întreaga lume ortodoxă s-a pus piatra din capul unghiului și pentru acest lăcaș de cult care întregeste șiragul de hramuri băcăuane. Nu întâmplător existența acestuia va începe în ziua serbării Intrării Domnului în Ierusalim. Mai întâi este patronul care ocrotește ISU Bacău, iar pentru noi, ca ierarh al locului, este o sărbătoare ce vine să întregască „hora“ praznicelor împărătești din Bacău, întrucât aici există câte o biserică pentru fiecare mare sărbătoare din calendarul Bisericesc“, a declarat PS Părinte Episcop Ioachim Bacăuanul. Lăcașul de cult va deservi și nevoile spirituale ale celor care își desfășoară activitatea în această unitate militară de pompieri Bacău. (C.G.)

Patriarhia Română propune un Consiliu Consultativ al Cultelor din România

În ziua de 14 aprilie 2011, în sala Conventus din Palatul Patriarhiei, sub președinția Preafericitului Părinte Patriarh Daniel, a avut loc întâlnirea reprezentanților mai multor culte recunoscute din România. În cadrul ședinței s-a convenit, de principiu, constituirea Consiliului Consultativ al Cultelor din România, urmând ca acordul final să fie dat de organismele de conducere proprii ale fiecărui Cult.

Pe ordinea de zi a acestei prime întâlniri interconfesionale și interreligioase s-au aflat elaborarea principiilor de organizare, analiza proiectului de Statut și formularea unor propuneri practice privind funcționarea Consiliului Consultativ al Cultelor din România. Reprezentanții Cultelor participante au stabilit ca principii generale de funcționare egalitatea Cultelor membre, președinția anuală prin rotație și adoptarea deciziilor prin consens.

Consiliul Consultativ al Cultelor din România este o organizație de natură etică, socială, autonomă, apolitică, non-guvernamentală, fără personalitate juridică și non-profit.

Obiectivele majore ale Consiliului Consultativ al Cultelor din România sunt: promovarea credinței în Dumnezeu și a importanței acesteia în viața persoanei și a societății, apărarea și promovarea ființei umane și a demnității ei, promovarea respectului față de creația divină (omul și natura înconjurătoare), adoptarea unor poziții și atitudini comune față

de probleme importante ale societății, manifestarea solidarității și cooperării dintre Culte în domeniul spiritual, cultural, educațional și social, prevenirea și medierea în soluționarea eventualelor diferende interconfesionale și interreligioase, inclusiv respingerea și descurajarea oricărei forme de extremism, informează Agenția Basilica a Patriarhiei Române.

Persoanele vârstnice în atenția Patriarhiei Române

Palatul Patriarhiei a găzduit în data de 7 aprilie, conferința anuală a celor implicați în proiectul „Stagii de practică geriatrică”, informează Agenția de știri Basilica. Derulat de Asociația „Christiana” în parteneriat cu Grupul „Armonea” din Belgia, programul este finanțat din fonduri europene. În program sunt înscrise, alături de Institutul Național de Gerontologie și Geriatrie „Ana Aslan”, mai multe școli sanitare.

„Școli care intră, prin acest proiect, în istoria învățământului românesc pentru că este vorba de un proiect pilot în materie de geriatrie la nivel european. Este vorba de școala „Christiana” - Galați, Școala „Christiana” - Slatina, Școala „Carol Davila” - Pitești, Colegiul Național „Ana Aslan”, Școala „Doctor Ioan Cantacuzino” - Constanta”, a spus dr. Nestor Tache, Managerul Proiectului.

930 de elevi asistenți medicali vor beneficia de stagii de practică geriatrică în casele de bătrâni deținute de „Armonea”.

„Patriarhia Română sprijină activ acest proiect pentru că, așa cum este de fapt misiunea Bisericii noastre, orice activitate socială trebuie să fie în centrul misiunii Bisericii și Patriarhia Română este implicată în multiplele activități ale acestui proiect atât în țară, cât și în Belgia”, a declarat pentru TRINITAS TV, părintele Sorin Selaru, reprezentanta Patriarhiei Române la Bruxelles.

Proiectul a debutat în 2010 și se va desfășura până în anul 2013

Acest proiect este dezvoltat de Asociația Filantropică Medical-Creștină „Christiana”, împreună cu parteneri români și belgieni. Proiectul a fost lansat prima dată pe 31 martie la Ambasada României din Belgia și are ca principal obiectiv creșterea ocupabilității absolvenților de școli sanitare din România prin îmbunătățirea pregătirii profesionale și deprinderea unei atitudini optime față de misiunea pentru care se pregătesc. Pe parcursul celor trei ani de implementare, grupuri de elevi - asistenți medicali în an terminal - vor efectua stagii de practică geriatrică de câte două săptămâni în case de bătrâni din diferite zone ale Belgiei.

Avem această oportunitate europeană, pe care as numi-o istorică, de a ne înscrie într-un raport calitativ al îngrijirilor de sănătate. Este o ocazie de a vedea atât un model profesional, dar și un model de suflet al partenerului „Armonea” din Belgia. Este ceea ce propune domnul Pavel Chirilă în cartea „Vindecarea”, și anume că vindecarea este un act mes-

anic, în care vindecarea trupului nu este posibilă fără vindecarea sufletului. Este ceea ce proiectul propune elevilor români. Aceste stagii de practică geriatrică, pe care le efectuăm în străinătate, nu sunt simple stagii tehnice pentru simple acte tehnice care se pot învăța foarte simplu în România, ci mergem să învățăm o atitudine, să învățăm acompaniamentul rezidenților, corelația dintre studiul teoretic și actele tehnice, respectul legislației, un model. Conceptul proiectului este că ameliorarea și drumul nostru către bine nu se fac prin îndemnuri și sfaturi, ci printr-un model de urmat”, a precizat dr. Nestor Tache, inițiatorul și principalul manager al proiectului.

Proiect este susținut de Patriarhia Română

„Armonea” este cel mai important grup privat belgian în sectorul de servicii și îngrijiri pentru persoanele vârstnice, cu 49 de așezăminte, 4815 rezidenți și 2800 de angajați (de cele mai diverse naționalități), promotor al unei asistente specializate și ultramoderne, fundamentate și desfășurate pe deprinderile occidentale ale umanismului secularizat, cu respect principal față de tradițiile și valorile moral-religioase.

Patriarhia Română susține activ acest proiect, implicându-se în multiplele activități pe care acesta le presupune și a fost reprezentată la lansare de către părintele Sorin Selaru, directorul reprezentanței Bisericii Ortodoxe Române pe lângă instituțiile europene.

Vizita Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Consiliul European de la Strasbourg a constat în desfășurarea mai multor întâlniri cu demnitari ai forului european.

EVENIMENT

Patriarhul României în vizită de lucru la forurile superioare europene

În prima parte a lunii aprilie, Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române s-a aflat la Strasbourg, la invitația Înaltpreasfințitului Părinte Iosif, Mitropolitul Ortodox Român al Europei Occidentale și Meridionale. În zilele de 11 și 12 aprilie, Patriarhul României a avut o serie de întâlniri cu oficialități europene. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat și la sesiunea de lucru a Adunării Parlamentare a Consiliului European, unde a rostit o alocuțiune.

Vizita Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, la Consiliul European de la Strasbourg a constat în desfășurarea mai multor întâlniri cu demnitari ai forului european. Detalii a oferit părintele consilier patriarhal Sorin Șelaru, directorul Reprezentantei Patriarhiei României la instituțiile europene: „În primul rând a fost întâlnirea domnului Thorbjorn Jagland, secretarul general al Consiliului European, apoi a urmat întâlnirea cu domnul Thomas Hammarberg, comisarul pentru Drepturile Omului, iar cea de-a treia întâlnire a fost cu domnul Jean-Paul Costa, președintele Curții Europene a Drepturilor Omului (CEDO), la Palatul Drepturilor Omului din Strasbourg. În cadrul acestor întâlniri au fost abordate mai multe teme importante atât pentru Biserica Ortodoxă Română, cât și pentru Consiliul European, cum ar fi drepturile minorităților religioase ale diasporei, ale dialogului intercultural, interreligios, atât în ceea ce privește dimensiunea națională, cât și cea europeană”.

De asemenea, în seara aceleiași zile, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a susținut conferința cu tema Orient, Occident: provocările actuale ale dialogului interreligios, organizată de către arhiepiscopia romano-catolică, la Catedrala din Strasbourg.

Repere pentru dialogul interreligios și intercultural

În ziua de 12 aprilie a.c., Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat la sesiunea

de lucru a Adunării Parlamentare a Consiliului European din Strasbourg. În cadrul sesiunii de lucru cu tema *Dimensiunea interreligioasă a dialogului intercultural*, Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe Române a rostit o alocuțiune în plenum Adunării Parlamentare Europene.

Mai multe informații a oferit părintele Consilier patriarhal Sorin Șelaru, directorul Reprezentantei Patriarhiei României la instituțiile europene, prezent la eveniment. „Începând cu orele 10:00, (n.r. - 11:00 ora României) Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a participat la dezbaterile din cadrul plenului Adunării Parlamentare a Consiliului European pe marginea raportului Dimensiunea religioasă a dialogului intercultural. Acest raport a fost elaborat de Comisia Cultură Știință și Educație a Adunării Parlamentare a Consiliului European. Printre altele, raportul subliniază importanța dimensiunii religioase a dialogului intercultural pentru promovarea valorilor care constituie, de fapt, soclul comun al societății democratice. Preafericitul Părinte Patriarh Daniel s-a adresat apoi plenului Adunării Parlamentare a Consiliului European, dezvoltând în intervenția sa necesitatea aprofundării dialogului, a propriei spiritualități în libertate, a educației permanente pentru dezvoltarea unei noi culturi a conviețuirii”, a precizat părintele Sorin Șelaru, citat de Agenția Basilica.

Patriarhul României a subliniat importanța dimensiunii religioase a discursului intercultural și a evidențiat rolul fundamental al dialogului la toate nivelurile pentru reconcilierea dintre comunitățile diferite religioase și etnice, care trebuie să alcătuiască o identitate europeană. Preafericitul Sa a prezentat, în continuare, exemplul eparhiilor românești din diaspora, precum și demersurile Patriarhiei Române în direcția cultivării dialogului dintre cultele recunoscute la noi în țară.

În încheiere, Preafericitul Părinte Patriarh Daniel a prezentat cinci repere pentru dialogul interreligios și intercultural, îndemnând la cooperare și coresponsabilitate.

Consiliul consultativ al cultelor, model pentru întreaga Europă

Membrii delegației Bisericii Ortodoxe Române la Strasbourg, Înaltpreasfințitul Părinte Casian, Arhiepiscopul Dunării de Jos, a oferit, de asemenea, detalii. „Așa cum s-a evocat aici, religiile au cultură și cultura trebuie să aibă religiozitate. Preafericitul Părinte Patriarh a dezvoltat tema potrivit logicii dintotdeauna, în sensul că religia ajută omul să păstreze un dialog cu Dumnezeu, iar cultura îl ajută pe om ca, din religiozitate, să respecte creația și să poată să dialogheze cu aceasta, omul fiind responsabil și de creație, dar fiind și icoana lui Dumnezeu văzută pe pământ. Așa cum Europa, care dorește să se regăsească în dialog, are nevoie de cele trei elemente pe care le-a lansat încă în anii '20 un om de cultură din Occident, anume: legislația romană, filosofia greacă și forța etică sau morală a creștinismului. Pe baza acestora se poate realiza o Europă așa cum o dorim cu toții. Biserica Ortodoxă Română, dintotdeauna, s-a dovedit a fi o Biserică nu a toleranței, ci o Biserică a dialogului cu celelalte credințe și etnici. De aceea, la nivel european, devine un exemplu excelent crearea, din inițiativa Patriarhiei Române, a unui consiliu consultativ al cultelor recunoscute din România. Ne-am bucurat să constatăm că în aceeași direcție vor să meargă majoritatea țărilor europene”, a spus Înaltpreasfințitul Sa, citat de Agenția de știri Basilica. (sursa: www.basilica.ro)

Sfânta Maria Egipteanca - icoana pocăinței adevărate

Ajungând la Duminica a V-a din Postul Sfințelor Paști, anul acesta, în ziua de 10 aprilie, avem ocazia de a medita la viața Cuvioasei Maria Egipteanca - model de pocăință adevărată prin întoarcerea voinței de la rău spre bine, de la păcat la virtute și viețuire conformă cu voia lui Dumnezeu.

Cuvioasa Maria a trăit între anii 355 - 431, fiind de origine egipteană. De la vârsta de 12 ani s-a despărțit de casa părintească, mergând în vestita cetate a Alexandriei. Era daruită cu o frumusețe deosebită și ispitele care s-au revărsat asupra ei au dus-o la decădere morală, întunecându-i frumusețea sufletului.

Făgăduială de început bun

Dar Dumnezeu „nu voiește moartea păcătosului, ci să se întoarcă și să fie viu“ (Iezechiel 18,32). Venind Maria din Alexandria la Ierusalim pentru a se închina Sfintei Cruci pe care fusese răstignit Mântuitorul, o putere nevăzută o tintuia locului, împiedicând-o să intre în biserică, unde se afla relicva sfântă. După mai multe încercări nereușite de a intra în sfântul locas, a înțeles că aceasta se datora păcatelor ei. Lumina căinței s-a ivit în conștiința ei. Atunci s-a rugat Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu să i se-ngăduie a intra în biserică, făgăduind să rupă legătura cu trecutul ei păcătos. Așa s-a petrecut. A trecut râul Iordanului, căutând locuri singuratic, cât mai departe de lume, în pustiu. A înțeles că patimile săvârșite cu fapta, cu fapte se și tămăduiesc. De aceea duce o viață de asceză desăvârșită, plângându-și păcatele, postind și rugându-se neîncetat lui Dumnezeu pentru iertarea păcatelor tinereții ei.

În aceasta aspră viețuire a petrecut 47 de ani. Martor al nevoitei nu i-a fost decât Dumnezeu, care a întărit-o cu harul Său. Aproape de sfârșitul vieții ei, un cuvios duhovnic, numit Zosima, a întâlnit-o în pustie. Acesta a primit mărturisirea păcatelor cuvioasei Maria și a împărțit-o cu Sfintele Taine ale lui Hristos. După un an, când cuviosul Zosima a revenit la locurile acelea, el a găsit-o săvârșită din viață și a înmormântat-o acolo unde ea trăise și căpătase sfințenie prin pocăință îndelungată. Răvna pentru Dumnezeu, spre mântuirea sufletului, i-a fost răsplătită.

Ura cea bună

Meditând, viața Cuvioasei ne uimește prin două lucruri petrecute la începutul convertirii ei: hotărârea fermă de a începe o viață nouă și ruperea desăvârșită cu păcatul. Departe, în pustia Iordanului, Cuvioasa Maria s-a eliberat de păcat și s-a sfințit. Așadar, pentru a începe o viață nouă în Hristos (Galateni 2, 20) trebuie distrusă legătura cu păcatul. În suflet trebuie sădită ura față de păcat. Astfel, Fericitul Augustin (†430), care în tinerețe duse și el o viață păcătoasă, cerea în rugăciune: „Doamne, ajută-mi să Te iubesc, așa cum mai înainte am iubit!“

Deși hotărârea nestrămutată de a face voia lui Dumnezeu nu este ușoară, greu abia începe. Să ne gândim la cei 47 de ani trăiți în pustie de Sfânta Maria Egipteanca. Departe de oameni, nevoindu-se prin foame și sete, nu vedea și nu auzea pe nimeni. Totuși, vreme de 17 ani a fost chinuită ca de foc de gândurile cele păcătoase, de aducerile-aminte pătimase. Păcatul este cel mai mare vrăjmaș al sufletului, este unealta diavolului, care își ascunde dușmănia împotriva omului până ce îl prinde în lațul obișnuinței. De aceea, Sfinții Părinți ne îndeamnă să fugim de „muşcătura șarpei“, adică de otrava primei experiențe a păcatului.

„Toate cetele îngeresti și adunările omenești le-ai unit cu viața ta cea minunată ca și cei fără de trup viețuind și fire covârșind, pentru care, ca și cum ai fi fost fără naștere, te-ai suit cu picioarele pe apă, Marie, și Iordanul ai trecut.

Fă milostiv pe Ziditorul pentru noi cei ce te laudăm pe tine, cuvioasă maică, să ne izbăvească de răutăți și de necazurile care ne împresoară. Ca izbăvindu-ne de încercări să mărim neîncetat pe Domnul, Cel ce te-a slăvit pe tine!“

„Bucură-te, a păcătoșilor pildă de urmare!“

Exemplul Precuvioasei Maria Egipteanca este întărit și da tuturor speranța mântuirii. Desigur, când gândim la viața ei, la ostenele și la răbdarea ei, suntem cutremurați și înfricoșați. Putini ne simțim în stare de asemenea voință și hotărâre, însă ne folosim de pilda Cuvioasei și de zicerile de îmbărbătare ale Sfinților Părinți - „Dă voință și ia putere“ și „Dă sânge și ia duh“.

Într-adevăr, Cuvioasa a avut mare voință și a luat mare putere. A luat putere să rabde necazurile, împotrivițiile celui viclean și astfel și-a vindecat rănile sufletești. Prin pocăința adevărată, susținută de post și rugăciune, și-a îndreptat viața, întocmai după cum spune cântarea: „Ceea ce mai înainte erai plină de tot felul de întinări, te-ai arătat aleasa lui Hristos, prin pocăință urmând vietii îngeresti și cu arma Crucii calci în picioare pe demon. Pentru aceasta te-ai arătat mireasă a Împărăției cerului, Marie prea laudată“. Astfel, Cuvioasa Maria Egipteanca reprezintă icoana pocăinței celei adevărate care duce la mântuire! (pr. dr. Constantin LEONTE)

În 1707, după moartea episcopului Lavrentie al Romanului, domnul țării îl cheamă pe cuviosul Pahomie, deja cunoscut pentru înțelepciunea sa, să ocupe scaunul vlădicesc de la Roman.

Activitatea Sfântului Ierarh Pahomie de la Gledin, ca episcop de Roman

Sf. Ierarh Pahomie de la Gledin, fiu al Ardealului, se numără printre marii ierarhi care au păstorit în străvechiul scaun de la Roman.

În 1707, după moartea episcopului Lavrentie al Romanului, domnul țării îl cheamă pe cuviosul Pahomie, deja cunoscut pentru înțelepciunea sa, să ocupe scaunul vlădicesc de la Roman. Este posibil ca, la alegerea sa să fi contribuit și politica filorusă a lui Mihail Racoviță, care voia pe scaunul Romanului, al doilea ca importanță în Moldova, un episcop în relații bune cu Rusia.

În calitatea sa de episcop, Pahomie este trecut în pomelnicul episcopilor din catastiful breslei meseriașilor cu adaosul că era de la Neamț.

Râvna pe care o avusese în nevoia sa duhovnicească se arată acum și în plan administrativ. Neîntârziat, își înmulțește talantii. Astfel, numai la trei zile de la hirotonie, Pahomie își începe activitatea prin confirmarea breslei miseilor, a săracilor și a bolnavilor, care se aflau sub protecția Episcopiei din Roman, având ca ocrotitoare pe Sfânta Parascheva.

Implicat în viața administrativă și duhovnicească a Țării

Pentru a asigura bunăstarea eparhiei sale, episcopul Pahomie stabilește relații cordiale și duhovnicești cu personalități ale timpului său. Astfel, aflăm că el este cel care îl unge ca domn al țării pe Nicolae Mavrocordat, este duhovnicul lui Savin Banu, ctitorul bisericii Banu din Iași.

În perioada 1709-1713, se implică în mai multe activități cu caracter administrativ. Astfel, intervine la Domnul Mihai Racoviță care, la 14 iunie 1709, dă un hrisov pentru revendicarea unor drepturi ale Episcopiei, „pentru tămâie și luminare”; cumpără în Iași o casă pe locul căreia se va ridica mai târziu Biserica Banu; participă la Adunarea Țării; semnează alături de Mitropo-

Proclamarea solemnă a canonizării Sfântului Cuvios Ierarh Pahomie de la Gledin a avut loc în anul 2007, în chiar ziua pomenirii lui - 14 aprilie -, în localitatea sa natală

litul Ghedeon și de ierarhii Calistru al Rădăuților și Savva al Hușilor, acte deosebit de importante pentru Biserică (hrisovul dat, în anul 1709, de Mihai Racoviță pentru așezământul făcut Episcopiei de Huși; hrisovul dat, în anul 1710, de Nicolae Mavrocordat, prin care confirmă acest așezământ; actul de danie a moșiei Penișoara, făcută Mitropolitului Gedeon, de către călugărita Anisia din Iași; hrisovul dat, în anul 1712, de Nicolae Mavrocordat, prin care elimină „dabilele” impuse de Mihail Racoviță asupra boierilor mari și mici, clerului și breslelor s.a.).

Nicolae Mavrocordat îl sprijină pe Episcopul Pahomie în activitatea sa, dându-i dreptul să ia dijmă de la toți care au culturi pe moșia târgului Roman, îi dă dreptul de stăpânire asupra a două familii de vecini (unguri).

În calitate de episcop, Pahomie își exercită dreptul de judecător asupra clericilor. Se străduiește să ridice nivelul moral și duhovnicesc al acestora, precum și al credincioșilor săi.

Un ierarh iubit și bun chivernisitor

Stând pe scaunul episcopal de la Roman acoperit de sfințenia înaintașilor Pahomie, ca semn de recunoaștere a virtuților Sfântului Dosoftei îl sfătuiește pe Arhimandritul Pahomie, nepot al marelui mitropolit, care se afla la Roman, să meargă în Rusia și să-l roage pe țar să intervină pe lângă regele Poloniei pentru a aduce moaștele Sfântului Ioan cel Nou de la Suceava.

Smeritul episcop nu a uitat că locul unde și-a umplut singurătatea sufletului cu plinătatea

prezenței lui Dumnezeu a fost schitul Pocrov, fapt pentru care arată o atenție deosebită pentru bunul mers al acestuia, lăsându-l în grija unui ucenic de-al său. Mult mai mult, îl preocupă Mănăstirea Neamț, ruinată de turci. Lucrările au fost făcute „cu mare cheltuială și la vremurile cele cumplite, precum Dumnezeu știe,” mărturiseste Pahomie în testamentul său. Aici, repară biserica și chiliile, reface clopotnița și strănile, dotează mănăstirea cu cărți bisericești.

Vrednic slujitor al harului lui Dumnezeu, episcopul Pahomie își aduce la Roman toate cărțile adunate în Rusia, fiind astfel sprijin al culturii slavone în Moldova. Un număr mare de cărți îl dăruiește Mănăstirii Neamț, precum și ctitoriei sale Pocrov. Pe filele acestor cărți face multe și foarte înțelepte însemnări.

Sfântul Pahomie a fost un ierarh iubit, un bun chivernisitor și drept judecător în pricinile episcopiei, a fost un filantrop care a purtat de grijă de cei săraci și lipsiți de ajutor, păstorind cu cuvântul și cu puterea duhului turma încredințată de Mântuitorul Hristos.

La 1 martie 1714, Ierarhul Pahomie părăsește scaunul arhieresc. Se „paretisește” (adică depune de bună voie cărja episcopală), după cum este menționat în pomelnicul de la Pocrov. El însuși mărturiseste „și am fost la scaun 7 ani și 3 luni, și de aceea m-am prostit de bunăvoie, socotind că trece lumea și toate ale lumii, ca umbra”. A biruit dorința sa de liniște în fața rugămintilor domnitorului, dar mai ales a credincioșilor. La 10 aprilie 1714 părăsește Romanul, stă puțină vreme la Mănăstirea Neamț, după care, se retrage din nou la poalele muntelui Chiriacu. (**monahia Dionisia ȘCHIOPU**)

De cinci ani, la mijloc de aprilie, zi de sărbătoare la Gledin și Roman

De câțiva ani, pe 14 aprilie, ardelenii de pe Valea Gledinului își serbează ocrotitorul, iar moldovenii din ținuturile Romanului și Neamțului, ierarhul isihast, pe Sfântul Ierarh Pahomie de la Gledin, episcopul Romanului. Cu toate că a fost trecut oficial în rândul sfinților abia în 2006, ierarhului ardelean i-a fost recunoscută sfințenia încă din viață, monahii de la Schitul Pocrov reprezentându-l, la scurt timp după plecarea la Domnul, alături de sfinți.

Cultul Sfântului Ierarh Pahomie de la Gledin s-a dezvoltat în ambele mitropolii, atât cea natală, Mitropolia Clujului, Albei, Crișanei și Maramureșului, cât și cea unde a păstorit și s-a sihăstrit, Mitropolia Moldovei și Bucovinei.

Într-un interviu acordat pentru „Ziarul Lumina”, PS Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul a precizat: „Noi, la Roman, avem o datorie sacră să îi promovăm cultul. De aceea, în fiecare an, pe 14 aprilie, facem slujba Sfântului Ierarh Pahomie în Catedrala arhiepiscopală, unde a slujit și el. Aici, am putea spune, se păstrează duhul lui. Credincioșii simt acest fapt și vin în această zi la catedrală și i se roagă cu multă evlavie. Dar nu numai la Roman se cinstește Sfântul Pahomie, ci și în ținutul Neamțului. În fiecare an, credincioșii urcă la Schitul Pocrov pentru a se ruga Sfântului Ierarh Pahomie, ctitorul aceluia lăcaș mirific din Carpați. Totodată, în fiecare an, o delegație din partea Arhiepiscopiei noastre pleacă la Gledin, pentru a asista la slujba de pomenire a Sfântului, care își trage obârșia din acea localitate. Anul acesta am delegat pe protopopul de Roman, pr. Florin Țuscanu, să ne reprezinte la manifestările legate de cinstitirea Sfântului pe meleagurile lui natale sub îndrumarea noului Mitropolit, Înaltpreasfințitul Andrei. Toate acestea se organizează, de cele mai multe ori, la cererea expresă a credincioșilor, ceea ce demonstrează că

evlavia lor pentru acest Sfânt Ierarh este din ce în ce mai mare.

Nu avem multe date despre activitățile sale de la Episcopia Romanului, dar din câteva note aflăm că și-a dovedit viața sa plină de sfințenie. Era un om bun, blând, a hirotonit mulți preoți, pe care îi ajuta și îi sfătuia să nu predice doar niște reguli credincioșilor, ci ei înșiși să devină stâlpi de foc care să-i călăuzească pe calea ce duce spre mântuire. Deci l-a preocupat întotdeauna viața de sfințenie.

De asemenea, merită să amintim faptul că, în urmă cu 300 de ani, respectiv în 1711, când au început domniile fanariote în Moldova, scaunul de mitropolit fiind vacant, primul voievod fanariot Nicolae Mavrocordat a fost uns de Sfântul Pahomie de la Gledin, pe atunci episcop al Romanului. Ungerea a avut loc în Biserica Domnească „Sfântul Nicolae” din Iași”, ne-a spus PS Ioachim Băcăuanul. La nu mult timp după aceasta, Sfântul Pahomie s-a retras din scaunul episcopal, în noiembrie 1713, și s-a dus în părțile Pocrovului din Munții Neamțului, unde a și zidit Schitul Pocrov. „În istoriografia bisericească este cunoscut ca principalul ctitor al acestui schit, unde a dus o viață isihastă, după exemplul Sfântului Dimitrie al Rostovului, pe care l-a cunoscut atunci când a fost în părțile Kievului, înainte de a deveni episcop”, a adăugat Preasfințitul Ioachim, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului. (sursa: www.ziarullumina.ro)

Preasfințitul Părinte Ioachim Băcăuanul, cel care a alocat slujbele Sfântului Ierarh Pahomie de la Gledin, descrie astfel portretul Sfântului Pahomie: „Este un rugător fierbinte, un isihast, podoaba călugărilor, ajutorul credincioșilor, al celor care sunt în nevoi, în călătorii, ocrotitorul satelor, orașelor și familiilor în care se

preaslăvește numele lui Dumnezeu, o candelă vie, sălaș al Duhului Sfânt, șipot prin care ne vin de la Dumnezeu daruri alese; este mâna prin care Dumnezeu binecuvântează poporul binecredincios; este fereastra prin care noi vedem lumina lui Dumnezeu și candelă în care se aprinde lumina lui Hristos”.

Mulțumiri pentru ajutorul oferit Bisericii la Bacău

Arhiepiscopia Romanului și Bacăului mulțumește Primăriei municipiului Bacău pentru alocarea de fonduri necesare continuării lucrărilor ce se execută la bisericile în construcție din oraș.

La începutul anului bugetar, Preasfințitul Episcop Ioachim Băcăuanul a făcut demersurile necesare în direcția obținerii fondurilor pentru

continuarea lucrărilor la bisericile aflate în construcție pe cuprinsul municipiului Bacău. Consiliul Local Bacău s-a arătat receptiv la demersul ierarhului care coordonează întreaga activitate a eparhiei. Datorită sprijinului financiar alocat bisericilor băcăuane, se speră că, în cursul acestui an, multe dintre lăcașurile de închinare

vor îmbrăca haină nouă, înfrumusețând orașul. Arhiepiscopia Romanului și Bacăului își exprimă speranța că, și în viitor, vor exista relații de înțelegere și cooperare cu reprezentanții Primăriei municipiului Bacău, care se vor desfășura pe multiple planuri culturale, patrimoniale, social-caritabile și educaționale. (pr. Ctin GHERASIM)

„Bucură-te, apărătoarea familiei creștine!”

În salba de mărgăritare a sfinților din fiecare zi, la 14 aprilie, strălucește numele Sfintei Mucenițe Tomaida. Privind la viața acestei sfinte martire, vom înțelege ce înseamnă demnitatea și viața curată în cadrul familiei, mai ales pentru noi, cei de astăzi, care ne confruntăm cu vicisitudinile și provocările ce se aduc familiei creștine în secolul al XXI-lea. Fiind expresia iubirii lui Dumnezeu față de oameni, familia a fost binecuvântată încă de când au fost creați primii oameni (Facere. 1, 28).

Familia creștină, ca instituție creată de Dumnezeu și ridicată la rangul de Sfântă Taină (Ioan 2, 1-11), este mai mult decât celula de bază a societății. Ea este acel laborator sacru în care se făurește destinul sfânt al unui întreg neam prin susținerea și promovarea unei educații creștine autentice. Primind binecuvântarea lui Dumnezeu (Facere. 1, 27-28), familia este hărăzită spre împlinire și desăvârșire.

Model de soție creștină

Din nefericire, astăzi, familia se confruntă cu multe probleme îngrijorătoare de natură socială, dar și spirituală. La toate acestea se adaugă și multe modele negative promovate în industria de divertisment și mass-media, alternativa acestei situații regăsindu-se în modul de viață al adevăratelor modele ce aparțin creștinătății. Dacă alegem să medităm asupra vieții și trăirii sfintei Tomaida, vom descoperi aici un etalon desăvârșit de conduită creștină în viața de familie.

Deși povestea vieții ei nu a fost foarte mediatizată, este bine de știut că sfânta face parte din rândul sfinților căsătoriti. S-a născut în orașul Alexandria, într-o familie de creștini care au căsătorit-o la vârsta de cincisprezece ani cu un tânăr creștin, după obiceiul vremii. S-a distins prin multe calități, pe care le-a cultivat în familia nou întemeiată, remarcându-se, în special, prin înțelepciunea și blândețea cu care obișnuia să-și orânduiască lucrurile în viață. Soțul ei era

Sfânta Tomaida (14 aprilie)

vânător de meserie, cei doi locuind împreună cu socrul Tomaidei, pe care tânăra femeie îl considera asemenea unui tată. Însă lucrurile vor lua o întorsătură neașteptată, pentru că, așa cum ne învață scrierile ascetice, satana lucrează împotriva celor care nu sunt de partea lui. Pe când soțul era plecat la vânătoare, socrul Tomaidei s-a ridicat asupra ei și a încercat să o silească la păcat. Tânăra a refuzat cu demnitate, împotrivindu-se pornirilor demonice ale bătrânului, pentru acest lucru ea fiind sfârtecă cu sabia și primind moarte mucenicească. Și-a dat sufletul în mâna lui Dumnezeu, alegând să moară decât să trăiască cu

o fărâdele ca aceea, să mânia pe Dumnezeu și să-și spurce trupul și patul bărbatului său.

Pedeapsa lui Dumnezeu l-a ajuns curând pe ucigaș, căci a orbit pe loc, nemaigăsind ușa pe unde să iasă afară din casă. Când tânărul soț și tovarășii săi au sosit acasă de la vânătoare, au aflat grozăvia ce se petrecuse. Pronia dumnezeiască a făcut ca în acel loc să se afle și un părinte cu viață sfântă, părintele Daniil Schiteanul, care a înțeles rostul sfârșitului mucenicesc al tinerei și a rânduit ca trupul ei să fie dus și așezat lângă părinții înduhovniciți din cimitirul mănăstirii Octodecat.

Sfinții Părinți ne arată că în familie,
mama este cea care sădește credința
în sufletul copilului, iar tatăl este
cel care o întărește.

Familia, Biserica de acasă

În familie învățăm să trăim iubirea curată ca reflex al iubirii intratremice. Odată ce am dobândit această virtute, începem să iubim marea familie a Bisericii, angajându-ne cu toată ființa în a amplifica această stare duhovnicească înaltă. Așa putem înțelege de ce Sfinții Părinți prețuiesc atât de mult familia pe care o numesc „biserica cea mică” (Sf. Ioan Gură de Aur) sau „biserica de acasă”. Vocația acestei familii este desăvârșirea, iar cei care se străduiesc să împlinească acest scop nobil devin oglindă a Bisericii, asemănându-se cu modelul tainic de iubire dintre Hristos și Biserica (*Efesenii*, 5, 32).

Așadar, miezul familiei capătă o consistență spirituală. Însă, de obicei, membrii familiei își consumă toate energiile pentru binele exclusiv al familiei în mod egoist. Or, aspirațiile familiei trebuie să depășească sfera orientării exclusivist-materialiste, întrucât viața biologică din familie este darul lui Dumnezeu. Primirea acestui dar ne trimite la mulțumire ca recunoștință, iar aceasta o facem în și prin Sfânta Biserică.

Ce înseamnă să prețuiești sfințenia Tainei Cununii

Pentru ca toate aceste deziderate creștine să se îplinească, avem nevoie de o educație creștină formatoare. Sfinții Părinți ne arată că în familie, mama este cea care sădește credința în sufletul copilului, iar tatăl este cel care o întărește. Pe bună dreptate spunem, deci, că sfânta Tomaida a primit o educație creștină adecvată, care i-a călăuzit viața și comportamentul ulterior.

Una dintre virtuțile ei a fost înțelepciunea, pe care a dovedit-o din plin. În *Epistola către Efesenii* 5, 22, Sf. Pavel ne spune că femeile trebuie să se supună bărbaților ca Domnului, adică să se supună tuturor lucrurilor care sunt în conformitate cu voința Domnului. Însă, în cazul de față, voința cea rea a bătrânului nu a fost ascultată de sfântă, ea deosebind virtutea de păcat și, mai mult decât atât, murind pentru înălțătoarea cauză a virtuții. Sfânta a demonstrat prin exemplul său personal, contemporanilor săi, dar și celor de astăzi, ce înseamnă să prețuiești și să trăiești sfințenia Tainei Cununii.

Soluția tinerilor care aspiră la căsătorie, dar și a celor care deja au întemeiat o familie, în fața presiunilor ostile ce vin din partea răuvoitorilor, rămâne legătura intimă cu Hristos, Temeiul familiei. Cercetând vietuirea sfintei, vom afla că este un sprijin tare pentru cei ce doresc să trăiască o viață curată, mai ales acum, când se dorește nivelarea valorilor sacre și a tuturor simțămintelor național-religioase. Să ne plecăm cu toată ființa înaintea acestor paradigme de viață creștină, între care un loc de cinste îl are și

➤ Făcătoare de minuni

Minunile nu au întârziat să apară, căci un tânăr monah, cerând ajutorul sfintei, s-a vindecat de patima trupului ce-l mistuia. De atunci sfânta a rămas un sprijin pentru cei care îi cer ajutorul. Aceasta este, pe scurt, viața acestei nescemate a Ortodoxiei ce continuă să strălucească până astăzi și căreia i se cuvine toată prețuirea, dar și improprierea calităților ei sfinte.

Deși a trăit în urmă cu sute de ani, faptele sale minunate nu încetează să ne uimească pe noi cei de astăzi. Ea rămâne o emblemă pentru cei ce trăiesc și simt creștinește, dar și un paradox, din păcate, pentru cei străini de Biserică. Deși societatea a evoluat de atunci, asta nu înseamnă că s-a și îmbunătățit din punct de vedere moral-spiritual, întrucât greutatea de a rămâne neîntinată în fața unei mentalități din ce în ce mai ostile este o crudă realitate.

„Bucură-te, adăpost al familiilor încercate de patimi!”

Tentațiile negative ale modernismului, promovate ca atare, constituie adevărate obstacole în fața Sfintei Taine a Căsătoriei. În asemenea condiții, Biserica ne arată că prin abnegație și credință fermă, familia poate fi păstrată la demnitatea ei cea dintâi. De aceea este absolut necesar să luptăm pentru promovarea uneia dintre cele mai mari valori ale creștinătății: familia creștină.

Cu durere constatăm că pericolele ce vizează destrămarea și ostracizarea instituției familiei în societatea contemporană se înmulțesc și devin din ce în ce mai agresive. Însușirile familiei statornicite prin jertfă de Părintii și Învățătura Bisericii tind să devină acum niște subiecte „tabu”. Calități ale familiei, precum unitate, sfințenie, curăție, egalitate, încep să-și piardă din consistență, nemaifiind trăite ca atare.

Așadar, potrivit Sfântului Ioan Gură de Aur, se impune nu doar ca familia să fie descoperită ca atare, ci ca ea să fie restaurată pe deplin. Cuvintele Sfinților Părinți sunt mai mult decât grăitoare pentru noi cei de astăzi: „Trebuie să știm că cei ce se însoțesc prin nuntă s-au însoțit de la Dumnezeu și sunt curați cu chemarea Celui Curat. Să păzească, deci, unul față de altul nunta neîntinată și în pace, să vietuiască în cucernicie. Cei ce au luat unire de la Dumnezeu, pentru cinste, dragoste întru curăție, însoțirea într-un gând și în pace, să le păzească unul cu altul, ca un odor, pentru ca să nu li se ceară să dea răspuns de curăție și de celelalte lucruri dumnezeiești; și să se îngrijească nu numai de trupul lor, ci mai cu seamă de sufletele lor, căci într-acest chip și Dumnezeu va fi cu dânsii.” (*Povățuirea către Miri*, din Sf. Simion al Tesalonicului, *Despre cinstita nuntă*)

Troparul Sfintei Tomaida

Mielușeaua Ta, Isuse, Tomaidă, striga cu mare Glas:

Pe Tine, Mirele meu, Te iubesc;

și pe Tine căutându-Te mă chinuiesc;

și împreună mă răstignesc;

și împreună mă îngrop cu Botezul Tău;

și pățimesc pentru Tine, ca să împărățesc întru Tine;

și mor pentru Tine, ca să viez pentru Tine;

ci, ca o jertfă fără prihană,

primește-mă pe mine,

ceea ce cu dragoste mă jertfesc Ție.

Pentru rugăciunile ei, ca un Milostiv,

mântuiește sufletele noastre!

Legea căsătoriei și porunca iubirii

„Dintr-un singur Adam a făcut să odrăslească tot neamul omenesc, strângându-l cu această legătură puternică, pentru ca să nu se despartă și să se risipească“.

În contextul declarării anului 2011 ca Anul omagial al Sfântului Botez și al Sfintei Cununii și ținând cont de provocările lumii contemporane, devine necesar să ne reamintim în ce constă viața de familie atât din punct de vedere bisericesc, dar și laic.

După învățătura Bisericii noastre, familia reprezintă un așezământ dumnezeiesc care se întemeiază prin căsătorie, adică prin legătura dintre bărbat și femeie, binecuvântată de Dumnezeu în fața sfântului altar. Legătura aceasta apare ca un imbold firesc ontologic, sădit de Dumnezeu în om („Și a zis Domnul Dumnezeu: Nu este bine să fie omul singur, să-i facem ajutor asemenea lui“- Facere, 2, 18). Cea dintâi familie s-a întemeiat în rai, având ca preot și martor pe Însuși Dumnezeu („Și a făcut Dumnezeu pe om, după chipul Său; după chipul lui Dumnezeu L-a făcut; a făcut bărbat și femeie. Și Dumnezeu i-a binecuvântat zicând: creșteți și vă înmulțiți și umpleți pământul“- Facere, 1, 27-28).

Relațiile familiale, reglementate prin lege

În doctrina juridică se vorbește de familie ca de o realitate socială, prin ea realizându-se o comunitate de viață între soți, între părinți și copii și, uneori între alte rude. Ea este o realitate biologică, pentru că în cadrul ei se realizează procreția prin unirea biologică dintre bărbat și femeie, dar și o realitate juridică, pentru că cele mai importante relații din cadrul ei sunt reglementate prin norme juridice (relații de căsătorie, raporturi rezultate din rudenie, relații privitoare la ocrotirea părintească, unele relații care privesc obligația de întreținere între foștii soți sau cele referitoare la tutelă, interdicții și curatelă).

În dreptul familiei se vorbește de trei funcții ale acesteia: cea de perpetuare a speciei, fără de care omenirea este de neconce-

put, o funcție educativă, prin care se dau copilului nu numai primele noțiuni despre conduită morală, dar și imprimă personalității sale principii, reguli, deprinderi care vor sta la baza formării personalității sale, și o funcție economică, ce se regăsește în regimul comunității de bunuri ale soților și în obligația legală de întreținere în cazuri speciale.

Din prevederile legale care reglementează relațiile de familie, rezultă următoarele principii:

Principiul monogamiei – care constă în posibilitatea încheierii unei căsătorii numai de către persoanele necăsătorite. Nesocotirea lui atrage nulitatea absolută a celei de a doua căsătorii și e considerată infracțiune, conform art. 303 din Codul penal.

Principiul căsătoriei liber consimțite între soți - stipulat expres în *Constituția României*, art.48 alin. (1) „Familia se întemeiază pe căsătoria liber consimțită între soți...“, în *Codul familiei* art. 1 alin. (3), dar și în *Declarația universală a drepturilor omului* (art. 25 și 26) și alte acte internaționale.

Principiul ocrotirii căsătoriei și familiei, mamei și copilului - care se realizează prin dispozițiile *Codului familiei* privitoare la încheierea căsătoriei, consimțământul liber al soților, egalitatea în drepturi a soților, obligația de întreținere reciprocă a lor, stabilirea filiației față de mamă sau tată etc.

Principiul egalității în drepturi și în obligații al sotilor este prevăzut expres în *Codul familiei*, art. 25: „Bărbatul și femeia au drepturi și obligații egale în căsătorie“, iar în art. 26 se arată că „soții hotărăsc de comun acord în tot ce privește căsătoria“.

„Ceea ce a unit Dumnezeu, omul să nu despartă“

După învățătura Bisericii noastre se desprind următoarele însusiri ale familiei creștine care au fost preluate și reglementate prin dispoziții legale:

1. Unitatea și egalitatea soților

Familia se întemeiază prin legătura dintre un singur bărbat și o singură femeie („Fiecare să-și aibă femeia sa și fiecare femeie să-și aibă bărbatul său“- I Corinteni - 7,2). Astfel, Biserica nu îngăduie legăturile dintre un bărbat și mai multe femei, deosebindu-se astfel de percepția islamică, ilustrată în Coran, în Sura a 4-a în care se spune: „Luați de soții pe acelea care vă plac dintre femei - două, trei sau patru.“ Creștinismul a arătat pentru prima dată că femeii i se cuvine aceeași pretuire ca și bărbatului, și a așezat-o în vrednicia ei de ființă creată după „chipul lui Dumnezeu“ – așa cum mărturisește Sfântul Apostol Pavel în Galateni (3, 28): „Nu mai este

Dacă umanitatea reprezintă o cunună a creației, familia apare ca o „mică biserică“.

☛ parte bărbătească și parte femeiască, pentru că voi toți una sunteți în Hristos Iisus.“

2. Dragostea și buna învoire între soți

Cele două însușiri se regăsesc - în prevederile legale - sub denumirea de „consimțământ valabil exprimat“, fiind una dintre condițiile necesare la încheierea căsătoriei.

3. Curăția

Soții nu trebuie să se găsească în apropiată înrudire trupească și sufletească. Astfel, Biserica a stabilit, prin canoanele ei, gradele de rudenie care fac cu neputință încheierea căsătoriei. Legătura de rudenie constituie un impediment prevăzut și în *Codul familiei* în art. 6 alin.(1), fiind interzisă între rudele în linie dreaptă și colaterală până la gradul al patrulea inclusiv.

4. Sfîntenia

Familia trebuie să fie binecuvîntată prin Taina Sfintei Cununii. Sfântul Apostol Pavel, apreciind valoarea și însemnătatea pe care o are căsătoria prin care se întemeiază familia, o numește „taină mare“ (Efeseni - 5, 32), numai dacă ea este întemeiată în Hristos și în Biserică. Legile civile prevăd posibilitatea celebrării religioase a căsătoriei, dar numai după încheierea celei civile (art. 48 alin. (2) din *Constituția României*), și fără a avea vreo relevanță juridică.

5. Trăinicia

Căsătoria trebuie să fie pentru toată viața, pentru că „ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă“ (Matei 19,26), iar Sfântul Apostol Pavel spune „celor ce sunt căsătoriți le poruncesc, nu eu, ci Domnul: Femeia să nu se despartă de bărbat. Iar dacă s-a despărțit, să rămână nemăritată sau să se împace cu bărbatul său; tot așa, bărbatul să nu-și lase femeia“ (1 Corinteni - 7,10-11). Așadar, în afara de moartea trupească, sfânta Biserică îngăduie desfacerea căsătoriei soților sau divorțul numai din cauze asemănătoare morții trupesti: adulterul sau alte legături trupesti neîngăduite (Matei 19, 9). Legislația noastră civilă – art. 37 și 38 din *Codul familiei* acceptă divorțul numai în „cazuri excepționale“, atunci când, datorită unor motive temeinice, raporturile dintre soți sunt grav și iremediabil vătămate, încât continuarea căsătoriei este imposibilă. Sfânta Biserică îngăduie recăsătoria soților văduvi, însă nu la infinit.

6. Scopul familiei

Potrivit învățaturii creștine, scopul căsătoriei îl reprezintă nașterea de copii pentru înmulțirea neamului omenesc, ajutorarea reciprocă a soților în scopul ușurării vieții și o-crotirea moralității soților. De asemenea, atât legea civilă, cât și cea bisericească, amintește datoriile reciproce ale soților pentru ca viața de familie să fie curată și sănătoasă. Astfel,

datoriile civile sunt: obligația de sprijin moral, de fidelitate, de coabitare (de a locui împreună), obligația reciprocă de întreținere, cea cu privire la contribuția lor la cheltuielile căsniciei și cea cu privire la bunurile lor, în timp ce datoriile bisericești cuprind: iubirea și stima reciprocă, credincioșia, ajutorarea, curăția și cumpătarea, munca împreună și desăvârșirea morală.

Căsătorie sau contract civil?

Caracterul de contract civil al căsătoriei este contestat nu numai de Biserică, ci și de actuala literatură juridică de specialitate, care constată numeroase deosebiri de esență între actul juridic al căsătoriei și contractul civil:

1. dacă în cazul unui contract, conținutul obligațiilor pe care părțile și le asumă este determinat prin voința lor, în actul juridic al căsătoriei, statutul de persoană căsătorită e stabilit imperativ de lege și trebuie asumat ca atare;

2. în timp ce, în cazul contractului, părțile urmăresc scopuri diferite, prin căsătorie se urmărește scopul comun al întemeierii unei familii;

3. contractul poate fi modificat și desfăcut prin acordul părților, în schimb căsătoria nu poate fi desfăcută decât de instanța de judecată și, mai nou, în fața autorității notariale în anumite condiții;

4. căsătoria nu poate fi afectată de modalități (termen sau condiție), așa cum poate fi contractul;

5. nulitățile - în cazul căsătoriei - prezintă anumite particularități față de contracte sau alte acte juridice.

Așadar, dacă umanitatea reprezintă o cunună a creației, familia apare ca o „mică biserică“, omul fiind preot al acesteia. Sfântul Teofil al Antiohiei vede în „omul conjugal chipul Dumnezeului Treimic și în dogma trinitară o icoană a comunității conjugale“. Așadar, o întoarcere la vocația originară a familiei este imperativă. (pr. Ioan APOSTU, Parohia Valea Seacă)

„Înfrumusețează-ți casa cu multă cuviință“

Sfântul Ioan Gură de Aur, în *Omilia despre căsătorie din comentariul la Efeseni*, comentând versetul: „Bărbați, iubiti pe femeile voastre, după cum și Hristos a iubit Biserica!“ (Efeseni 5, 25) face câteva aprecieri cu privire la relațiile între soți:

„Femeia va învăța de la bărbat care e bogăția cea adevărată (...). Să o învețe soțul că sărăcia nu e niciun rău. Dar s-o învețe nu numai cu cuvântul, ci și cu fapta. Să o învețe să disprețuiască slava lumii și atunci femeia, nimic de acest fel nici nu va mai zice, nici nu va mai pofti. Și, primind-o ca pe un lut dat în mâinile sale spre modelare, așa, din seara în care o ia în patul lor de căsnicie, să o învețe întreaga înțelepciune, blândetea, cum să vietuiască cu cuviință și respect, surpând chiar dintru început și chiar din fața ușilor căsniciei lor poftirea bunurilor lumii acesteia. (...) Ci să-i fie podoaba simplă și luminoasă, însă strălucirea împodobirii să nu treacă de măsura cuviinței. Iar tu, bărbate, lăsând celor de pe scenă toată această împodobire, înfrumusețează-ți casa cu multă cuviință și mai bine să fie plină de mireasma întregii înțelepciuni, decât de orice alt parfum.

Căci nimic nu este viața de aici, și mă rog și te îndemn și voi face totul ca așa să ne învrednicim să petrecem în viața aceasta, încât să putem să fim fără nici o teamă împreună și în veacul ce va să fie.“

Pe 24 aprilie, Preasfințitul Părinte Ioachim
a oficiat Slujba Învierii și
Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală
„Cuvioasa Parascheva“, Roman.

REPERE

Repere din agenda de lucru a Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului pe luna aprilie 2011

1 aprilie

- a primit în audiență pe: Pr. Florin Ursu, Parohia Coteni; Pr. Alexandru Croitoru, Parohia Mândrișca; d-l Laurențiu Leoreanu, Primarul Mun. Roman;

2 aprilie

- a efectuat vizită canonică la Mănăstirea Bogdana.

3 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Mănăstirea Bogdana. A rostit cuvânt de învățătură;

4 aprilie

- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

- a primit în audiență pe: Pr. Alexandru Croitoru, Parohia Mândrișca; un grup de credincioși din Parohia Lazaret; Pr. Constantin Ceausu, Parohia Scorțeni; Pr. Vasile Cozma, protopop al Protopopiatului Buhuși;

5 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a efectuat vizită de lucru la Biserica „Sfântul Ioan“, Bacău;

6 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a efectuat vizită canonică la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Emilian din Durostor“, Ciolpani;

- a oficiat Slujba Canonului Sfântului Andrei Cretanul la Mănăstirea „Sfântul Mare Mucenic Emilian din Durostor“, Ciolpani. A rostit cuvânt duhovnicesc;

7 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

- a prezidat ședința cu preoții capelani și din instituțiile bugetare: școli, spitale, unități militare;

- a primit în audiență pe: Pr. Radu Ovidiu, Bacău; Pr. Petru Dinu, Parohia „Învierea Domnului“, Bacău;

8 aprilie

- a oficiat Slujba Acatistului Bunei Vestiri la Biserica „Precista Mare“, Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc;

- a primit în audiență pe: Pr. Marcel Onofrei, Parohia „Pogorârea Duhului Sfânt“, Roman; Pr. Constantin Tiron, Parohia „Sf. Gheorghe“, Cordun; Pr. Costel Mares, protopop al Protopopiatului Moinești; Pr. Marius Popescu, Parohia „Sf. Ioan“, Bacău;

09 aprilie

- a participat la Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman.

10 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

- a dat interviu la Radio Iași;

11 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a dezbătut și soluționat diverse probleme administrative în cadrul sectoarelor Cancelariei eparhiale;

- a prezidat ședința Permanenței Consiliului eparhial;

13 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a primit în audiență pe: d-l Cătălin Cioloca, Bacău; d-l Cătălin Carp, Roman; d-l Ștefan Diaconu, Bacău; Pr. Marius Rosu, Parohia Hemeius; d-l Mihai Olaru, Dărmănești; Pr. Florin Ursu, Parohia Coteni; Pr. Daniel Marari, Parohia Fundul Tutovei; Pr. Ioan Vasiliu, Parohia Hăineala; Motoc Ovidiu Nicolae, Pâncești;

14 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- s-a întâlnit cu d-l Romeo Stavarache, primarul Mun. Bacău;

Programul Preasfințitului Ioachim Băcăuanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Romanului și Bacăului, în zilele Sfințelor Sărbători Pascale și Săptămâna Luminată

24 aprilie

- a oficiat Slujba Învierii și Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba Vecerniei Învierii la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman, înconjurat de preoții din Protopopiatul Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc;

25 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Sfântul Gheorghe“, Moinești. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat Slujba Vecerniei la Biserica „Sfântul Gheorghe“, Roman. A rostit cuvânt ocazional;

26 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica Itcani, Protopopiatul Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat slujba de sfințire a Așezământului social din parohia Itcani, Protopopiatul Bacău;

- a acordat rangul onorific de..... PC Pr. Ștefan Poiată, Parohia Itcani, Protopopiatul Bacău;

28 aprilie

- a participat la Concertul pascal susținut de corala preoților din Protopopiatul Onești;

15 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie a Darurilor mai înainte sfinite, în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a hirotonit în treapta de diacon pe tânărul teolog Stoica Silviu Constantin, pe seama Parohiei Onișcani;

- audiențe și lucrări de birou;

- a susținut interviu la 1 TV Neamt;

16 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie, în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Stoica Silviu Constantin, pe seama Parohiei Onișcani și în treapta de diacon pe tânărul teolog Laurentiu Irimia, pe seama Capelei „Sf. Împ. Constantin și Elena“, E 85, km 406;

17 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Biserica „Intrarea Domnului în Ierusalim“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

29 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie

- a oficiat Slujba Vecerniei în Parohia Valea lui Ion, Protopopiatul Buhuși. A rostit cuvânt de învățătură;

30 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala „Înălțarea Domnului“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

- a oficiat slujba de pomenire a episcopului Ioachim Mares, la Catedrala „Înălțarea Domnului“, Bacău.

- a oficiat Slujba de punere a pietrei de temelie a Bisericii „Intrarea Domnului în Ierusalim“, Bacău;

- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Laurentiu Irimia, pe seama Capelei „Sf. Împ. Constantin și Elena“, E 85, km 406 și în treapta de diacon pe tânărul teolog Theodor Terinte, pe seama Parohiei Brănșteni;

- a oficiat Slujba Deniei din Sfânta și Marea Luni, la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a participat la Concertul de cântări din Postul Mare susținut de Grupul saltic Bizantion, Iași, în Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a participat împreună cu preoții din Protopopiatul Roman și credincioși la procesiunea organizată cu prilejul Duminicii Florilor. A rostit cuvânt de învățătură;

18 aprilie

- audiențe și lucrări de birou;

- a oficiat Slujba Deniei din Sfânta și Marea Marți la Biserica „Învierea Domnului“, Bacău;

- a oficiat Slujba de sfințire a aghiesmei pentru a se putea oficia Sfânta Liturghie în Biserica „Învierea Domnului“, Bacău. A rostit cuvânt de învățătură;

21 aprilie

- a oficiat Sfânta Liturghie la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a hirotonit în treapta de preot pe PC Diacon Theodor Terinte, pe seama Parohiei Brănșteni și în treapta de diacon pe d-l Munteanu Nicolae, pe seama Schitului Zimbru;

22 aprilie

- a participat la Slujba Ceasurilor Împărătești la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman;

- a oficiat Slujba Vecerniei pentru scoaterea Sfântului Aer, la Catedrala arhiepiscopală „Cuvioasa Parascheva“, Roman. A rostit cuvânt duhovnicesc.

(A consemnat arhid. Ciprian Ioan IGNAT, Secretar eparhial)

Transmisiuni radiofonice de la Catedrala arhiepiscopală din Roman

În Duminica a cincea din Post, a Sfintei Cuvioase Maria Egipteanca, slujba Sfintei Liturghii arhierestii, oficiată de către Preasfințitul Episcop-vicar Ioachim Băcăuanul, a fost transmisă în direct de către Radio Iași. În această zi, la Catedrala „Sf. Parascheva“ din

Roman, răspunsurile la strană au fost oferite de către Corul „Filomelos“ din Onești.

Și slujba Deniei celor 12 Evanghelii din Joia Mare, 21 aprilie a.c., oficiată la Catedrala arhiepiscopală din Roman de către PS Părinte Ioachim Băcăuanul, a fost transmisă în direct de către același post de radio, ale cărui emisiuni pot fi recepționate în județele Bacău, Botosani, Galați, Iași, Neamt, Suceava, Vaslui, Vrancea, Brăila și Buzău, dar și într-o parte a Republicii Moldova și Ucrainei.